

Ordonanta nr. 92 din 12/24/2003 Codul de procedura fiscala

Monitorul Oficial nr. 941 din 12/29/2003

In temeiul art. 108 alin. (3) din Constitutie, republicata, si al art. 1 pct. II.5 din Legea 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonante, Guvernul Romaniei adopta prezenta ordonanta.

TITLUL I - Dispozitii generale

CAPITOLUL I - Domeniul de aplicare al Codului de procedura fiscala

ARTICOLUL 1 - Sfera de aplicare a Codului de procedura fiscala

(1) Prezentul cod reglementeaza drepturile si obligatiile partilor din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor si taxelor datorate bugetului de stat si bugetelor locale, prevazute de Codul fiscal.

(2) Prezentul cod se aplica si pentru administrarea drepturilor vamale, precum si pentru administrarea creantelor provenind din contributii, amenzi si alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, in masura in care prin lege nu se prevede altfel.

(3) Prin administrarea impozitelor si taxelor se intelege ansamblul activitatilor desfasurate de organele fiscale in legatura cu:

- a) inregistrarea fiscala;
- b) declararea, stabilirea, verificarea si colectarea impozitelor si taxelor;
- c) solutionarea contestatiilor impotriva actelor administrative fiscale.

ARTICOLUL 2 - Raportul Codului de procedura fiscala cu alte acte normative

(1) Administrarea impozitelor si taxelor prevazute la art. 1 se indeplineste potrivit dispozitiilor Codului de procedura fiscala, ale Codului fiscal, precum si ale altor reglementari date in aplicarea acestora.

(2) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor si taxelor.

(3) Unde prezentul cod nu dispune se aplica prevederile Codului de procedura civila.

CAPITOLUL II - Principii generale de conduita in administrarea impozitelor si taxelor

ARTICOLUL 3 - Aplicarea unitara a legislatiei

Organul fiscal este obligat sa aplice unitar prevederile legislatiei fiscale pe teritoriul Romaniei, urmarind stabilirea corecta a impozitelor si taxelor datorate.

ARTICOLUL 4 - *Exercitarea dreptului de apreciere*

Organul fiscal este îndreptat să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

ARTICOLUL 5 - *Rolul activ*

- (1) Organul fiscal instiintează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.
- (2) Organul fiscal este îndreptat să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.
- (3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul.
- (4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinarilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.
- (5) Organul fiscal îndrumă contribuabilul în aplicarea prevederilor legislației fiscale. Îndrumarea se face fie ca urmare a solicitării contribuabililor, fie din inițiativa organului fiscal.

ARTICOLUL 6 - *Limba oficială în administrația fiscală*

- (1) Limba oficială în administrația fiscală este limba română.
- (2) Dacă la organele fiscale se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, organele fiscale vor solicita ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați.
- (3) Dispozițiile legale cu privire la folosirea limbii minorităților naționale se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 7 - *Dreptul de a fi ascultat*

- (1) Înaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.
- (2) Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (1) când:
 - a) întârzierea în luarea deciziei determină un pericol pentru constatarea situației fiscale reale privind executarea obligațiilor contribuabilului sau pentru luarea altor măsuri prevăzute de lege;
 - b) situația de fapt prezentată urmează să se modifice nesemnificativ cu privire la cuantumul creanțelor fiscale;
 - c) se acceptă informațiile prezentate de contribuabil, pe care acesta le-a dat într-o declarație sau într-o cerere;
 - d) urmează să se ia măsuri de executare silită.

ARTICOLUL 8 - *Obligația de cooperare*

- (1) Contribuabilul este obligat să coopereze în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute.

(2) Contribuabilul este obligat sa intreprinda masurile in vederea procurarii mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilitatilor juridice si efective ce ii stau la dispozitie.

ARTICOLUL 9 - *Secretul fiscal*

(1) Functionarii publici din cadrul organului fiscal, inclusiv persoanele care nu mai detin aceasta calitate, sunt obligati, in conditiile legii, sa pastreze secretul asupra informatiilor pe care le detin ca urmare a exercitarii atributiilor de serviciu.

(2) Informatiile referitoare la impozite, taxe si alte obligatii fiscale ale platitorilor pot fi transmise numai;

- a) autoritatilor publice, in scopul indeplinirii obligatiilor prevazute de lege;
- b) autoritatilor fiscale ale altor tari, in conditii de reciprocitate in baza unor conventii;
- c) autoritatilor judiciare competente, potrivit legii.

(3) Autoritatea care primeste informatii fiscale este obligata sa pastreze secretul asupra informatiilor primite.

(4) Este permisa transmiterea de informatii cu caracter fiscal in alte situatii decat cele prevazute la alin. (2), in conditiile in care se asigura ca din acestea nu reiese identitatea vreunei persoane fizice sau juridice.

(5) Nerespectarea obligatiei de pastrare a secretului fiscal atrage raspunderea potrivit legii.

ARTICOLUL 10 - *Buna-credinta*

Relatiile dintre contribuabili si organele fiscale trebuie sa fie fundamentate pe buna-credinta, in scopul realizarii cerintelor legii.

CAPITOLUL III - *Aplicarea prevederilor legislatiei fiscale*

ARTICOLUL 11 - *Interpretarea legii*

Interpretarea reglementarilor fiscale trebuie sa respecte vointa legiuitorului asa cum este exprimata in lege.

ARTICOLUL 12 - *Criteriile economice*

Veniturile, alte beneficii si valori patrimoniale sunt supuse legii fiscale indiferent daca sunt obtinute din activitati ce indeplinesc sau nu cerintele altor dispozitii legale.

ARTICOLUL 13 - *Eludarea legislatiei fiscale*

(1) In cazul in care, eludandu-se scopul legii fiscale, obligatia fiscala nu a fost stabilita ori nu a fost raportata la baza de impunere reala, obligatia datorata si, respectiv, creanta fiscala corelativa sunt cele legal determinate.

(2) Pentru situatiile prevazute la alin. (1) sunt aplicabile prevederile art. 21.

CAPITOLUL IV - Raportul juridic fiscal

ARTICOLUL 14 - *Continutul raportului de drept procedural fiscal*

Raportul de drept procedural fiscal cuprinde drepturile si obligatiile ce revin partilor, potrivit legii, pentru indeplinirea modalitatilor prevazute pentru stabilirea, exercitarea si stingerea drepturilor si obligatiilor partilor din raportul de drept material fiscal.

ARTICOLUL 15 - *Subiectele raportului juridic fiscal*

- (1) Subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitatile administrativ teritoriale, contribuabilul, precum si alte persoane care dobandesc drepturi si obligatii in cadrul acestui raport.
- (2) Contribuabilul este orice persoana care, potrivit Codului fiscal, datoreaza impozite si taxe.
- (3) Statul este reprezentat de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala si unitatile sale teritoriale, denumite in prezentul cod organe fiscale.

ARTICOLUL 16 - *Imputernicirii*

- (1) In relatiile cu organul fiscal contribuabilul poate fi reprezentat printr-un imputernicit. Continutul si limitele reprezentarii sunt cele cuprinse in imputernicire sau stabilite de lege, dupa caz.
- (2) Contribuabilul este obligat sa inregistreze la organul fiscal actul de imputernicire, in forma scrisa si in conditiile prevazute de lege. Revocarea imputernicirii opereaza fata de organul fiscal de la data inregistrarii actului de revocare.
- (3) Contribuabilul fara domiciliu fiscal in Romania, care are obligatia de a depune declaratii la organele fiscale, trebuie sa desemneze un imputernicit, cu domiciliul fiscal in Romania, care sa indeplineasca obligatiile acestuia fata de organul fiscal.
- (4) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile si reprezentantilor fiscali desemnati potrivit Codului fiscal.

ARTICOLUL 17 - *Numirea curatorului fiscal*

- (1) Daca nu exista un imputernicit potrivit art. 16, organul fiscal, in conditiile legii, va solicita instantei judecatoresti competente numirea unui curator fiscal pentru contribuabilul absent, al carui domiciliu fiscal este necunoscut ori care, din cauza bolii, unei infirmitati, batranetii sau unui handicap de orice fel, nu poate sa isi exercite si sa isi indeplineasca personal drepturile si obligatiile ce ii revin potrivit legii.
- (2) Pentru activitatea sa curatorul fiscal va fi remunerat potrivit hotararii judecatoresti, toate cheltuielile legate de aceasta reprezentare fiind suportate de cel reprezentat.

ARTICOLUL 18 - *Obligatiile reprezentantilor legali*

- (1) Reprezentantii legali ai persoanelor fizice si juridice, precum si ai asociierilor fara personalitate juridica sunt obligati sa indeplineasca obligatiile fiscale ale persoanelor reprezentate, in numele si din averea acestora.
- (2) In cazul in care, din orice motiv, obligatiile fiscale ale asociierilor fara

personalitate juridica nu sunt achitate potrivit alin. (1), asociatii raspund solidar pentru indeplinirea acestora.

TITLUL II - Dispozitii generale privind raportul de drept material fiscal

CAPITOLUL I - Dispozitii generale

ARTICOLUL 19 - Creantele fiscale

(1) Creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezulta din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevazute la alin. (1) rezulta atat continutul, cat si quantumul creantelor fiscale, reprezentand drepturi determinate constand in:

- a) dreptul la perceperea impozitelor si taxelor, dreptul la rambursarea impozitelor si taxelor, dreptul la restituirea impozitelor si taxelor potrivit alin. (4), denumite creante fiscale principale;
- b) dreptul la perceperea dobanzilor si penalitatilor de intarziere, in conditiile legii, denumite creante fiscale accesorii.

(3) In cazurile prevazute de lege, organul fiscal este indreptatit sa solicite stingerea obligatiei fiscale de catre cel indatorat sa execute acea obligatie in locul debitorului.

(4) In masura in care plata sumei cu titlu de impozit, taxa sau alta obligatie principala sau accesorie se constata ca a fost fara temei legal, cel care a facut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.

ARTICOLUL 20 - Obligatiile fiscale

Prin obligatii fiscale, in sensul prezentului cod, se intelege:

- a) obligatia de a declara bunurile si veniturile impozabile sau, dupa caz, impozitele si taxele datorate;
- b) obligatia de a calcula si de a inregistra in evidentele contabile si fiscale impozitele si taxele;
- c) obligatia de a plati, la termenele legale, impozitul si taxa datorata;
- d) obligatia de a plati dobanzi si penalitati de intarziere, aferente impozitelor si taxelor, denumite obligatii de plata accesorii;
- e) obligatia de a calcula, de a retine si de a inregistra in evidentele contabile si de plata, la termenele legale, impozitele care se realizeaza prin stopaj la sursa;
- f) orice alte obligatii care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, in aplicarea legilor fiscale.

ARTICOLUL 21 - Nasterea creantelor si obligatiilor fiscale

(1) Daca legea nu prevede altfel, dreptul de creanta fiscala si obligatia fiscala corelativa se nasc in momentul in care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le genereaza.

(2) Potrivit alin. (1) se naste dreptul organului fiscal de a stabili si a determina obligatia fiscala datorata.

ARTICOLUL 22 - Stingerea creantelor fiscale

Creantele fiscale se sting prin plata, compensare, executare silita, scutire, prescriptie

si prin alte modalitati prevazute de lege.

ARTICOLUL 23 - *Creditorii si debitorii*

(1) In raporturile de drept material fiscal, creditorii sunt persoanele titulare ale unor drepturi de creanta fiscala prevazute la art. 19, iar debitorii sunt acele persoane care, potrivit legii, au obligatia corelativa de plata a acestor drepturi.

(2) In cazul in care obligatia de plata nu a fost indeplinita de debitor, debitori devin, in conditiile legii, urmatoarii:

- a) mostenitorul care a acceptat succesiunea contribuabilului debitor;
- b) cel care preia, in tot sau in parte, drepturile si obligatiile debitorului supus divizarii, fuziunii ori reorganizarii judiciare, dupa caz;
- c) persoana careia i s-a stabilit raspunderea in conformitate cu prevederile legale referitoare la faliment;
- d) persoana care isi asuma obligatia de plata a debitorului, printr-un angajament de plata sau printr-un alt act incheiat in forma autentica, cu asigurarea unei garantii reale la nivelul obligatiei de plata.
- e) alte persoane, in conditiile legii.

ARTICOLUL 24 - *Platitorul*

(1) Platitor al obligatiei fiscale este debitorul sau persoana care, in numele debitorului, conform legii, are obligatia de a plati sau de a retine si de a plati, dupa caz, impozite, taxe, contributii, amenzi si alte venituri bugetare.

(2) Pentru persoanele juridice cu sediul in Romania, care au sedii secundare, platitor de obligatii fiscale este persoana juridica, cu exceptia impozitului pe venitul din salarii, pentru care plata impozitului se face, potrivit legii, de catre sediile secundare ale persoanei juridice.

ARTICOLUL 25 - *Raspunderea solidara*

(1) Pentru obligatiile de plata restante ale debitorului declarat insolvabil in conditiile prezentului cod raspund solidar cu acesta urmatoarele persoane:

- a) persoanele fizice sau juridice care, in cei 3 ani anteriori datei declararii insolvabilitatii, cu rea-credinta, dobandesc in orice mod active de la debitorii care isi provoaca astfel insolvabilitatea;
- b) administratorii, asociatii, actionarii si orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea persoanei juridice debitoare prin instrainarea sau ascunderea cu rea-credinta, sub orice forma, a bunurilor mobile si imobile proprietatea acesteia.

(2) Raspunderea asociatilor si actionarilor la societatile comerciale debitoare se stabileste potrivit Legii 31/1990 privind societatile comerciale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

ARTICOLUL 26 - *Dispozitii speciale privind stabilirea raspunderii*

(1) Raspunderea persoanelor prevazute la art. 25 se va stabili potrivit dispozitiilor prezentului articol.

(2) In scopul prevazut la alin. (1) organul fiscal va intocmi o decizie in care vor fi aratate motivele de fapt si de drept pentru care este angajata raspunderea persoanei in cauza. Decizia se va supune spre aprobare conducerii organului fiscal.

(3) Decizia aprobata potrivit alin. (2) constituie titlu de creanta privind obligatia la plata a persoanei raspunzatoare potrivit art. 25 si va cuprinde, pe langa elementele

prevazute la art. 38 alin. (2), si urmatoarele:

- a) codul de identificare fiscala a persoanei raspunzatoare, obligata la plata obligatiei debitorului principal, precum si orice alte date de identificare;
- b) numele si prenumele sau denumirea debitorului principal; codul de identificare fiscala; domiciliul sau sediul acestuia, precum si orice alte date de identificare;
- c) cuantumul si natura sumelor datorate;
- d) termenul in care persoana raspunzatoare trebuie sa plateasca obligatia debitorului principal;
- e) temeiul legal si motivele in fapt ale angajarii raspunderii.

(4) Raspunderea va fi stabilita atat pentru obligatia fiscala principala, cat si pentru accesoriile acesteia.

(5) Titlul de creanta prevazut la alin. (3) va fi comunicat persoanei obligate la plata, mentionandu-se ca aceasta urmeaza sa faca plata in termenul stabilit.

(6) Titlul de creanta comunicat potrivit alin. (5) poate fi atacat in conditiile legii.

ARTICOLUL 27 - Drepturile si obligatiile succesorilor

(1) Drepturile si obligatiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului in conditiile dreptului comun.

(2) Dispozitiile alin. (1) nu sunt aplicabile in cazul obligatiei de plata a sumelor ce reprezinta amenzi aplicate potrivit legii debitorului persoana fizica.

ARTICOLUL 28 - Dispozitii privind cesiunea creantelor fiscale ale contribuabililor

(1) Creantele principale sau accesorii privind drepturi de rambursare sau de restituire ale contribuabililor, precum si sumele afectate garantarii executarii unei obligatii fiscale pot fi cesionate numai dupa stabilirea lor potrivit legii.

(2) Cesiunea produce efecte fata de organul fiscal competent numai de la data la care aceasta i-a fost notificata.

(3) Desfiintarea cesiunii sau constatarea nulitatii acesteia ulterior stingerii obligatiei fiscale nu este opozabila organului fiscal.

CAPITOLUL II - Domiciliul fiscal

ARTICOLUL 29 - Domiciliul fiscal

(1) Prin domiciliu fiscal se intelege:

- a) pentru persoanele fizice, adresa unde isi au domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiesc efectiv, in cazul in care aceasta este diferita de domiciliu;
- b) pentru persoanele juridice, sediul social sau locul unde se exercita gestiunea administrativa si conducerea efectiva a afacerilor, in cazul in care acestea nu se realizeaza la sediul social declarat;
- c) pentru asocierile si alte entitati fara personalitate juridica, adresa persoanei care reprezinta asocierea sau entitatea, iar in lipsa unei asemenea persoane, adresa domiciliului fiscal al oricaruia dintre asociati.

(2) Prin adresa unde locuiesc efectiv, in sensul alin. (1) lit. a), se intelege adresa locuintei pe care o persoana o foloseste in mod continuu peste 183 de zile intr-un an calendaristic, intreruperile de scurta durata nefiind luate in considerare. Daca sederea

are un scop exclusiv de vizita, concediu, tratament sau alte scopuri particulare asemanatoare si nu depaseste perioada unui an, nu se considera adresa unde locuiesc efectiv.

(3) In situatia in care domiciliul fiscal nu se poate stabili potrivit alin. (1) lit. b) si c), domiciliul fiscal este locul in care se afla majoritatea activelor.

TITLUL III - Dispozitii procedurale generale

CAPITOLUL I - Competenta organului fiscal

ARTICOLUL 30 - Competenta generala

(1) Organele fiscale au competenta generala privind administrarea creantelor fiscale, exercitarea controlului si emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale in materie fiscala.

(2) In cazul impozitului pe venit, prin hotarare a Guvernului se poate stabili alta competenta speciala de administrare.

(3) Impozitele si taxele care se datoreaza, potrivit legii, in vama sunt administrate de catre organele vamale.

ARTICOLUL 31 - Competenta teritoriala

(1) Pentru administrarea impozitelor si taxelor competenta revine acelu organ fiscal in a carui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului sau al platitorului de venit, in cazul impozitelor realizate prin stopaj la sursa reglementate in titlul III din Codul fiscal.

(2) In cazul contribuabililor care desfasoara activitati pe teritoriul Romaniei printr-un sediu permanent, competenta revine organului fiscal pe teritoriul caruia se realizeaza, in intregime sau cu preponderenta, cifra de afaceri.

(3) Competenta de administrare a impozitelor si taxelor pentru marii contribuabili poate fi stabilita in sarcina altor organe fiscale, prin ordin al ministrului finantelor publice.

ARTICOLUL 32 - Competenta in cazul sediilor secundare

In cazul in care contribuabilul are, potrivit legii, obligatii de plata la sedii secundare, competenta teritoriala revine organului fiscal in a carui raza teritoriala acestea se afla situate.

ARTICOLUL 33 - Competenta teritoriala a serviciilor fiscale

ale unitatilor administrativ-teritoriale Serviciile fiscale ale unitatilor administrativ teritoriale poarta raspunderea pentru administrarea creantelor fiscale datorate bugetului local al unitatii administrativ teritoriale.

ARTICOLUL 34 - Competenta speciala

(1) In situatia in care contribuabilul nu are domiciliu fiscal, competenta teritoriala revine organului fiscal in raza caruia se face constatarea actului sau faptului supus

dispozitiilor legale fiscale.

(2) Dispozitiile alin. (1) se aplica si pentru luarea de urgenta a masurilor legale ce se impun in cazurile de disparitie a elementelor de identificare a bazei de impunere reale, precum si in caz de executare silita.

ARTICOLUL 35 - *Conflictul de competenta*

(1) Exista conflict de competenta cand doua sau mai multe organe fiscale se declara deopotriiva competente sau necompetente. In acest caz organul fiscal care s-a investit primul sau care s-a declarat ultimul necompetent va continua procedura in derulare si va solicita organului ierarhic superior comun sa hotarasca asupra conflictului.

(2) In situatia in care organele fiscale intre care apare conflictul de competenta nu sunt subordonate unui organ ierarhic comun, organele ierarhic superioare acestora hotarasc de comun acord asupra conflictului de competenta ivit.

ARTICOLUL 36 - *Acord asupra competentei*

Cu acordul organului fiscal care, conform prevederilor prezentului cod, detine competenta teritoriala, precum si al contribuabilului in cauza, un alt organ fiscal poate prelua activitatea de administrare a acestuia.

CAPITOLUL II - Actele emise de organele fiscale

ARTICOLUL 37 - *Notiunea de act administrativ fiscal*

In intelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent in aplicarea legislatiei privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor si obligatiilor fiscale.

ARTICOLUL 38 - *Continutul si motivarea actului administrativ fiscal*

(1) Actul administrativ fiscal se emite numai in forma scrisa.

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data la care a fost emis si data de la care isi produce efectele;
- c) obiectul actului administrativ fiscal;
- d) motivele de fapt;
- e) temeiul de drept;
- f) numele si semnatura persoanelor imputernicite, potrivit legii;
- g) stampila organului fiscal emitent;
- h) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestatiei si organul de solutionare competent;
- i) mentiuni privind audierea contribuabilului.

(3) Actul administrativ fiscal emis in conditiile alin. (2) prin intermediul tehnicii de calcul este valabil si in cazul in care nu poarta semnatura persoanelor indreptatite potrivit legii si stampila organului emitent, daca indeplineste cerintele legale aplicabile in materie.

(4) Prin ordin al ministrului finantelor publice se stabilesc categoriile de acte administrative care se emit in conditiile alin. (3).

ARTICOLUL 39 - Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului caruia ii este destinat.

(2) Actul administrativ fiscal se comunica dupa cum urmeaza:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent si primirea actului administrativ fiscal de catre acesta sub semnatura, data comunicarii fiind data ridicarii sub semnatura a actului;

b) prin persoanele imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii;

c) prin posta, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandata cu confirmare de primire, precum si prin alte mijloace, cum sunt fax, telefon, e-mail, daca se asigura transmiterea textului actului si confirmarea primirii acestuia, iar data comunicarii va fi dovedita prin semnatura destinatarului;

(3) In cazul in care se constata lipsa contribuabilului sau a oricarei persoane indreptatite sa primeasca actul administrativ fiscal de la domiciliul fiscal al acestuia, comunicarea se face prin publicarea unui anunt intr-un cotidian national de larga circulatie si intr-un cotidian local sau in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a, in care se mentioneaza ca a fost emis actul pe numele contribuabilului.

Actul administrativ fiscal se considera comunicat in a cincea zi de la data publicarii anuntului.

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila privind comunicarea actelor de procedura sunt aplicabile in mod corespunzator.

ARTICOLUL 40 - Opozabilitatea actului administrativ fiscal

Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului, potrivit legii.

ARTICOLUL 41 - Desfiintarea sau modificarea actelor administrative fiscale

Actul administrativ fiscal poate fi modificat sau desfiintat in conditiile prezentului cod.

ARTICOLUL 42 - Indreptarea erorilor materiale

Organul fiscal poate indrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului. Actul administrativ corectat se va comunica contribuabilului, potrivit legii.

CAPITOLUL III - Administrarea si aprecierea probelor

SECTIUNEA 1 - Dispozitii generale

ARTICOLUL 43 - Mijloace de proba

(1) Pentru determinarea starii de fapt fiscale, organul fiscal, in conditiile legii, administreaza mijloace de proba, putand proceda la:

a) solicitarea informatiilor, de orice fel, din partea contribuabililor si a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

- c) folosirea inregistrurilor;
 - d) efectuarea de cercetari la fata locului.
- (2) Probele administrate vor fi coroborate si apreciate tinandu-se seama de forta lor doveditoare recunoscuta de lege.

ARTICOLUL 44 - Dreptul organului fiscal de a solicita prezenta contribuabilului la sediul sau

Organul fiscal poate solicita prezenta contribuabilului la sediul sau pentru a da informatii si lamuriri necesare stabilirii situatiei sale fiscale reale. O data cu aceasta solicitare, cand este cazul, organul fiscal va indica si documentele pe care contribuabilul este obligat sa le prezinte.

ARTICOLUL 45 - Comunicarea informatiilor intre organele fiscale

Daca intr-o procedura fiscala se constata fapte care prezinta importanta pentru alte raporturi juridice fiscale, organele fiscale isi vor comunica reciproc informatiile detinute.

SECTIUNEA a 2-a - Informatii si expertize

ARTICOLUL 46 - Obligatia de a furniza informatii

- (1) Contribuabilul sau alta persoana imputernicita de acesta are obligatia de a furniza organului fiscal informatiile necesare pentru determinarea starii de fapt fiscale. Organul fiscal poate solicita informatii si altor persoane numai atunci cand starea de fapt fiscala nu a fost clarificata de catre contribuabil. Informatiile furnizate de alte persoane vor fi luate in considerare numai in masura in care sunt confirmate si de alte mijloace de proba.
- (2) Cererea de furnizare a informatiilor se formuleaza in scris si va specifica natura informatiilor solicitate pentru determinarea starii de fapt fiscale si documentele care sustin informatiile furnizate.
- (3) Declaratia persoanelor obligate potrivit alin. (1) sa furnizeze informatii va fi, dupa caz, prezentata sau consemnata in scris.
- (4) In situatia in care persoana obligata sa furnizeze informatia in scris este, din motive independente de vointa sa, in imposibilitatea de a scrie, organul fiscal intocmeste un proces-verbal.

ARTICOLUL 47 - Obligatia bancilor de a furniza informatii

- (1) Bancile sunt obligate sa comunice organelor fiscale lista titularilor persoane fizice sau juridice care deschid sau inchid conturi, forma juridica pe care acestia o au si domiciliul sau sediul acestora. Aceasta comunicare se va face in prima jumatate a fiecărei luni, referitor la conturile deschise sau inchise in luna anterioara. Comunicarea va fi adresata Ministerului Finantelor Publice.
- (2) Ministerul Finantelor Publice impreuna cu Banca Nationala a Romaniei vor elabora proceduri privind transmiterea informatiilor prevazute la alin. (1).

ARTICOLUL 48 - Expertiza

- (1) Ori de cate ori considera necesar, organul fiscal are dreptul sa apeleze la serviciile unui expert pentru intocmirea unei expertize. Organul fiscal este obligat sa comunice

contribuabilului numele expertului.

(2) Contribuabilul poate sa numeasca un expert pe cheltuiala proprie.

(3) Expertii au obligatia sa pastreze secretul fiscal asupra datelor si informatiilor pe care le dobandesc.

(4) Expertiza se intocmeste in scris.

SECTIUNEA a 3-a - Verificarea inscrisurilor si cercetarea la fata locului

ARTICOLUL 49 - *Prezentarea de inscrisuri*

(1) In vederea stabilirii starii de fapt fiscale, contribuabilul are obligatia sa puna la dispozitia organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri si orice alte inscrisuri. Organul fiscal are dreptul de a solicita si altor persoane inscrisuri, daca starea de fapt fiscala nu a fost clarificata pe baza inscrisurilor puse la dispozitie de catre contribuabil.

(2) Organul fiscal poate solicita punerea la dispozitie a inscrisurilor la sediul sau ori la domiciliul fiscal al persoanei obligate sa le prezinte.

ARTICOLUL 50 - *Cercetarea la fata locului*

(1) In conditiile legii, organul fiscal poate efectua o cercetare la fata locului, intocmind in acest sens proces-verbal.

(2) Contribuabilii au obligatia sa permita functionarilor imputerniciti de organul fiscal pentru a efectua o cercetare la fata locului, precum si expertilor folositi pentru aceasta actiune intrarea acestora pe terenuri, in incaperi si in orice ale incinte, in masura in care acest lucru este necesar pentru a face constatari in interes fiscal.

(3) Detinatorii terenurilor ori incintelor respective vor fi instiintati in timp util despre cercetare, cu exceptia cazurilor prevazute la art. 89 lit. b). Persoanele fizice vor fi informate asupra dreptului de a refuza intrarea in domiciliu sau resedinta.

(4) In caz de refuz, intrarea in domiciliul sau in resedinta persoanei fizice se face cu autorizarea instantei judecatoresti competente, dispozitiile privind ordonanta presedintiala din Codul de procedura civila fiind aplicabile.

(5) La cererea organului fiscal, organele de politie, jandarmerie ori alti agenti ai fortei publice sunt obligati sa ii acorde sprijinul pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.

SECTIUNEA a 4-a - Dreptul de a refuza furnizarea de dovezi

ARTICOLUL 51 - *Dreptul rudelor de a refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize si prezentarea unor inscrisuri*

(1) Sotul/sotia si rudele contribuabilului pana la gradul al 3-lea inclusiv pot refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize, precum si prezentarea unor inscrisuri.

(2) Persoanele prevazute la alin. (1) vor fi instiintate asupra acestui drept.

ARTICOLUL 52 - *Dreptul altor persoane de a refuza furnizarea de informatii*

(1) Pot refuza sa furnizeze informatii cu privire la datele de care au luat cunostinta in exercitarea activitatii lor preotii, avocatii, notarii publici, consultantii fiscali, executorii judecatoresti, auditorii, expertii contabili, medicii si psihoterapeutii.

- (2) Sunt asimilate persoanelor prevazute la alin. (1) asistentii, precum si persoanele care participa la activitatea profesionala a acestora.
- (3) Persoanele prevazute la alin. (1), cu exceptia preotilor, pot furniza informatii, cu acordul persoanei despre care au fost solicitate informatiile.

SECTIUNEA a 5-a - Colaborarea intre autoritatile publice

ARTICOLUL 53 - *Obligatia autoritatilor si institutiilor publice de a furniza informatii si de a prezenta acte*

Autoritatile publice, institutiile publice si de interes public, centrale si locale, precum si serviciile descentralizate ale autoritatilor publice centrale vor furniza informatii si acte organelor fiscale, la cererea acestora.

ARTICOLUL 54 - *Colaborarea dintre autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public*

- (1) Autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public sunt obligate sa colaboreze in realizarea scopului prezentului cod.
- (2) Nu constituie activitate de colaborare actiunile intreprinse de autoritatile prevazute la alin. (1), in conformitate cu atributiile ce le revin potrivit legii.
- (3) Organul fiscal care solicita colaborarea raspunde pentru legalitatea solicitarii, iar autoritatea solicitata raspunde pentru datele furnizate.

ARTICOLUL 55 - *Conditii si limite ale colaborarii*

- (1) Colaborarea dintre autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public se realizeaza in limita atributiilor ce le revin potrivit legii.
- (2) Daca autoritatea publica, institutia publica sau de interes public solicitata refuza colaborarea, autoritatea publica superioara ambelor organe va decide. Daca o asemenea autoritate nu exista, decizia va fi luata de autoritatea superioara celei solicitate.

ARTICOLUL 56 - *Colaborarea interstatala dintre autoritatile publice*

- (1) In baza conventiilor internationale, organele fiscale vor colabora cu autoritatile fiscale similare din alte state.
- (2) In lipsa unei conventii, organele fiscale pot acorda sau pot solicita colaborarea altei autoritati fiscale din alt stat pe baza de reciprocitate.

SECTIUNEA a 6-a - Sarcina probei

ARTICOLUL 57 - *Forta probanta a documentelor justificative si evidentelor contabile*

Documentele justificative si evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere.

In cazul in care exista si alte acte doveditoare, acestea vor fi luate in considerare la stabilirea bazei de impunere.

ARTICOLUL 58 - Sarcina probei in dovedirea situatiei de fapt fiscale

- (1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal.
- (2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii.

ARTICOLUL 59 - Dovedirea titularului dreptului de proprietate in scopul impunerii

- (1) In cazul in care constata ca anumite bunuri, venituri sau alte valori care potrivit legii constituie baza impozabila sunt detinute de persoane care in mod continuu beneficiaza de castigurile sau orice foloase obisnuite aduse de acestea si ca persoanele respective declara in scris ca nu sunt proprietarii bunurilor, veniturilor sau valorilor in cauza, fara sa arate insa care sunt titularii dreptului de proprietate, organul fiscal va proceda la stabilirea provizorie a obligatiei fiscale corespunzatoare in sarcina acelor persoane.
- (2) In conditiile legii, obligatia fiscala privind baza impozabila prevazuta la alin. (1) va putea fi stabilita in sarcina titularilor dreptului de proprietate. Tot astfel acestia datoreaza despagubiri persoanelor care au facut plata pentru stingerea obligatiei stabilite potrivit alin. (1).

ARTICOLUL 60 - Estimarea bazei de impunere

- (1) Daca organul fiscal nu poate determina marimea bazei de impunere, acesta trebuie sa o estimeze. In acest caz trebuie avute in vedere toate datele si documentele care au relevanta pentru estimare. Estimarea consta in identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situatiei de fapt fiscale.
- (2) In situatiile in care, potrivit legii, organele fiscale sunt indreptatite sa estimeze baza de impunere, acestea vor avea in vedere pretul de piata al tranzactiei sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal.

CAPITOLUL IV - Termene

ARTICOLUL 61 - Calcularea termenelor

In situatia in care legislatia fiscala nu prevede altfel, pentru modalitatile de calcul al termenelor se aplica dispozitiile dreptului comun in materie.

ARTICOLUL 62 - Prelungirea termenelor

Termenele pentru depunerea declaratiilor fiscale si termenele stabilite in baza legii de un organ fiscal pot fi prelungite in situatii temeinic justificate, potrivit competentei stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

TITLUL IV - Inregistrarea fiscala si evidenta contabila si fiscala

ARTICOLUL 63 - *Obligatia de inregistrare fiscala*

(1) Orice persoana sau entitate care este subiect intr-un raport juridic fiscal se inregistreaza fiscal, primind un cod de identificare fiscala. Codul de identificare fiscala va fi:

- a) pentru persoanele juridice, cu exceptia comerciantilor, precum si pentru asocierile si alte entitati fara personalitate juridica, codul de inregistrare fiscala atribuit de organul fiscal competent;
- b) pentru persoanele fizice, codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale;
- c) pentru persoanele fizice care nu detin cod numeric personal, numarul de identificare fiscala atribuit de organul fiscal competent;
- d) pentru comercianti, inclusiv pentru sucursalele comerciantilor care au sediul principal al comertului in strainatate, codul unic de inregistrare atribuit potrivit legii speciale;
- e) pentru persoanele fizice platitoare de taxa pe valoarea adaugata, codul de inregistrare fiscala atribuit de organul fiscal competent.

(2) Persoanele prevazute la alin. (1) lit. d) se inregistreaza fiscal potrivit procedurii speciale in materie.

(3) In vederea atribuirii codului de identificare fiscala persoanele prevazute la alin. (1) lit. a), c) si e) au obligatia sa depuna declaratie de inregistrare fiscala.

(4) Au obligatia sa depuna o declaratie de inregistrare fiscala si persoanele prevazute la alin. (1) lit. b) care au calitatea de angajator.

(5) Declaratia de inregistrare fiscala se depune in termen de 30 de zile de la:

- a) data infiintarii potrivit legii, in cazul persoanelor juridice, asocierilor si altor entitati fara personalitate juridica;
- b) data eliberarii actului legal de functionare, inceperii activitatii, data obtinerii primului venit sau dobandirii calitatii de angajator, dupa caz, in cazul persoanelor fizice.

ARTICOLUL 64 - *Inregistrarea si scoaterea din evidenta a platitorilor de taxa pe valoarea adaugata*

(1) Orice persoana impozabila care realizeaza operatiuni taxabile si/sau scutite de taxa pe valoarea adaugata cu drept de deducere trebuie sa solicite inregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adaugata in urmatoarele situatii:

- a) la infiintare, daca declara ca doreste sa opteze pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adaugata;
- b) ulterior infiintarii, daca cifra de afaceri realizata este sub plafonul de scutire prevazut de dispozitiile Codului fiscal privitoare la taxa pe valoarea adaugata, dar doreste sa opteze pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adaugata;
- c) dupa infiintare, in mod obligatoriu, daca depaseste plafonul de scutire prevazut de dispozitiile Codului fiscal privitoare la taxa pe valoarea adaugata, in termen de 10 zile de la sfarsitul lunii in care a depasit acest plafon.

(2) Persoanele care realizeaza in exclusivitate operatiuni scutite de taxa pe valoarea adaugata, iar potrivit Codului fiscal pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adaugata, trebuie sa solicite inregistrarea ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.

(3) Cifra de afaceri declarata organului fiscal este cea determinata conform

dispozitiilor Codului fiscal privitoare la T.V.A.

(4) In cazul persoanelor inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata, codul de identificare fiscala este precedat de litera "R".

(5) Data inregistrarii ca platitor de taxa pe valoarea adaugata este:

a) data comunicarii certificatului de inregistrare in situatiile prevazute la alin. (1) lit. a);

b) data de intai a lunii urmatoare celei in care persoana impozabila face optiunea pentru taxare in situatiile prevazute la alin. (1) lit. b);

c) data de intai a lunii urmatoare celei in care persoana impozabila are obligatia sa solicite luarea in evidenta ca platitor de taxa pe valoarea adaugata in situatiile prevazute la alin. (1) lit. c).

(6) Orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata care, ulterior inregistrarii, realizeaza exclusiv operatiuni care nu dau drept de deducere trebuie sa solicite scoaterea din evidenta ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, in termen de 10 zile de la sfarsitul lunii in care realizeaza exclusiv astfel de operatiuni.

(7) Orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata trebuie sa solicite scoaterea din evidenta ca platitor de taxa pe valoarea adaugata in caz de incetare a activitatii, in termen de 15 zile de la data actului in care se consemneaza situatia respectiva.

ARTICOLUL 65 - *Obligatia inscrierii codului de identificare fiscala pe documente*

(1) Platitorii de impozite si taxe au obligatia de a mentiona pe facturi, scrisori, oferte, comenzi sau orice alte documente emise codul de identificare fiscala propriu.

(2) Documentele prezentate de platitorii de impozite si taxe bancilor, organelor fiscale si altor institutii publice, contribuabililor si altor persoane interesate, fara a avea in scris codul de identificare fiscala a emitentului, nu sunt valabile ca documente fiscale.

ARTICOLUL 66 - *Declararea filialelor si sediilor secundare*

(1) Contribuabilii au obligatia de a declara organului fiscal competent, in termen de 30 de zile, infiintarea de sedii secundare.

(2) Contribuabilii cu domiciliul fiscal in Romania au obligatia de a declara in termen de 30 de zile infiintarea de filiale si sedii secundare in strainatate.

ARTICOLUL 67 - *Forma si continutul declaratiei de inregistrare fiscala*

(1) Declaratia de inregistrare fiscala se intocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie gratuit de organul fiscal si va fi insotita de acte doveditoare ale informatiilor cuprinse in aceasta.

(2) Declaratia de inregistrare fiscala va cuprinde: datele de identificare a contribuabilului, categoriile de obligatii de plata datorate potrivit Codului fiscal, datele privind sediile secundare, datele de identificare a imputernicitului, datele privind situatia juridica a contribuabilului, precum si alte informatii necesare administrarii impozitelor si taxelor.

ARTICOLUL 68 - *Certificatul de inregistrare fiscala*

(1) Pe baza declaratiei de inregistrare fiscala, depusa potrivit art. 63 alin. (3) si (4), organul fiscal competent elibereaza certificatul de inregistrare fiscala, in termen de 30

de zile de la data depunerii declaratiei. In certificatul de inregistrare fiscala se inscrie obligatoriu codul de identificare fiscala.

(2) Eliberarea certificatelor de inregistrare fiscala nu este supusa taxelor de timbru.

(3) Contribuabilii care realizeaza venituri din activitatea de comert sau prestari de servicii catre populatie sunt obligati sa afiseze certificatul de inregistrare fiscala in locurile unde se desfasoara activitatea.

(4) In cazul pierderii, furtului sau distrugerii certificatului de inregistrare fiscala, organul fiscal va elibera un duplicat al acestuia, in baza cererii contribuabililor si a dovezii de publicare a pierderii, furtului sau distrugerii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a III-a.

ARTICOLUL 69 - *Modificari ulterioare inregistrarii fiscale*

(1) Modificarile ulterioare ale datelor din declaratia de inregistrare fiscala trebuie aduse la cunostinta organului fiscal competent, in termen de 30 de zile de la data producerii acestora, prin completarea si depunerea declaratiei de mentiuni.

(2) La incetarea conditiilor care au generat inregistrarea fiscala, contribuabilii au obligatia de a preda organelor fiscale, in vederea anularii, certificatul de inregistrare fiscala, o data cu depunerea declaratiei de mentiuni.

ARTICOLUL 70 - *Registrul contribuabililor*

(1) Organul fiscal competent organizeaza evidenta platitorilor de impozite si taxe in cadrul registrului contribuabililor, care contine:

a) datele de identificare a contribuabilului;

b) categoriile de obligatii fiscale de plata datorate potrivit legii, denumite vector fiscal;

c) alte informatii necesare administrarii obligatiilor fiscale.

(2) Datele prevazute la alin. (1) se completeaza pe baza informatiilor comunicate de contribuabili, de oficiul registrului comertului, de serviciul de evidenta a populatiei, de la alte autoritati si institutii, precum si din constatările proprii ale organului fiscal.

(3) Datele din registrul contribuabililor pot fi modificate din oficiu ori de cate ori se constata ca acestea nu corespund starii de fapt reale si vor fi comunicate contribuabililor.

(4) Modificarea din oficiu a domiciliului fiscal pe baza constatarilor facute potrivit alin. (3) se face prin decizie emisa de organul fiscal competent, dupa ascultarea prealabila a contribuabilului, potrivit art. 7.

ARTICOLUL 71 - *Obligatia de a conduce evidenta fiscala*

In vederea stabilirii starii de fapt fiscale si a obligatiilor fiscale de plata datorate, contribuabilii sunt obligati sa conduca evidente fiscale, potrivit actelor normative in vigoare.

ARTICOLUL 72 - *Reguli pentru conducerea evidentei contabile si fiscale*

(1) Evidentele contabile si fiscale vor fi conduse si pastrate la domiciliul fiscal al contribuabilului sau la sediile secundare, dupa caz.

(2) Dispozitiile legale privind pastrarea, arhivarea si limba folosita pentru evidentele contabile sunt aplicabile si pentru evidentele fiscale.

(3) In cazul in care evidentele contabile si fiscale sunt tinute cu ajutorul sistemelor electronice de gestiune, pe langa datele arhivate in format electronic contribuabilul

este obligat sa pastreze si sa prezinte aplicatiile informatice cu ajutorul carora le-a generat.

(4) Contribuabilii sunt obligati sa evidentieze veniturile realizate si cheltuielile efectuate din activitatile desfasurate, prin intocmirea registrelor sau a oricaror alte documente prevazute de lege.

(5) Contribuabilii sunt obligati sa utilizeze pentru activitatea desfasurata documente primare si de evidenta contabila stabilite prin lege, achizitionate numai de la unitatile stabilite prin normele legale in vigoare, si sa completeze integral rubricile formularelor, corespunzator operatiunilor inregistrate.

(6) Organul fiscal poate lua in considerare orice evidente relevante pentru impunere tinute de contribuabil.

TITLUL V - Declaratia fiscala

ARTICOLUL 73 - *Obligatia de a depune declaratii fiscale*

(1) Declaratia fiscala se depune de catre persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

(2) In cazul in care Codul fiscal nu prevede, Ministerul Finantelor Publice va stabili termenul de depunere a declaratiei fiscale.

(3) Obligatia de a depune declaratie fiscala se mentine si in cazurile in care:

a) a fost efectuata plata obligatiei fiscale;

b) obligatia fiscala respectiva este scutita la plata, conform reglementarilor legale;

c) organul fiscal a stabilit din oficiu baza de impunere si obligatia fiscala.

(4) In caz de inactivitate temporara sau in cazul obligatiilor de declarare a unor venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal competent poate aproba, la cererea contribuabilului, alte termene sau conditii de depunere a declaratiilor fiscale, in functie de necesitatile administrarii obligatiilor fiscale.

ARTICOLUL 74 - *Forma si continutul declaratiei fiscale*

(1) Declaratia fiscala se intocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie gratuit de organul fiscal.

(2) In declaratia fiscala contribuabilul trebuie sa calculeze quantumul obligatiei fiscale, daca acest lucru este prevazut de lege.

(3) Contribuabilul are obligatia de a completa declaratiile fiscale inscriind corect, complet si cu buna-credinta informatiile prevazute de formular, corespunzatoare situatiei sale fiscale. Declaratia fiscala se semneaza de catre contribuabil sau de catre imputernicit.

(4) Declaratia fiscala trebuie insotita de documentatia ceruta de prevederile legale.

(5) Pentru anumite categorii de obligatii fiscale, stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice, organul fiscal poate transmite contribuabililor formularele de declarare a impozitelor si taxelor, instructiunile de completare a acestora, alte informatii utile, precum si plicurile preadresate. In acest caz contravaloarea corespondentei se suporta de catre organul fiscal.

ARTICOLUL 75 - *Depunerea declaratiilor fiscale*

(1) Declaratia fiscala se depune la registratura organului fiscal competent sau la posta prin scrisoare recomandata.

Declaratia fiscala poate fi transmisa prin mijloace electronice sau prin sisteme de

transmitere la distanta, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

(2) Declaratiile fiscale pot fi redactate de organul fiscal sub forma de proces-verbal, daca din motive independente de vointa contribuabilului acesta este in imposibilitatea de a scrie.

(3) Data depunerii declaratiei fiscale este data inregistrarii acesteia la organul fiscal sau data depunerii la posta, dupa caz.

(4) Nedepunerea declaratiei fiscale da dreptul organului fiscal sa procedeze la stabilirea din oficiu a obligatiilor fiscale, prin estimarea bazei de impunere potrivit art. 60.

ARTICOLUL 76 - Corectarea declaratiilor fiscale

Declaratiile fiscale pot fi corectate de catre contribuabil, din proprie initiativa.

TITLUL VI - Stabilirea impozitelor si taxelor

CAPITOLUL I - Dispozitii generale

ARTICOLUL 77 - Stabilirea impozitelor si taxelor

(1) Impozitele si taxele se stabilesc astfel:

- a) prin declaratie fiscala, in conditiile art. 74 alin. (2) si art. 78 alin. (3);
- b) prin decizie emisa de organul fiscal, in celelalte cazuri.

(2) Dispozitiile alin. (1) sunt aplicabile si in cazurile in care impozitul este scutit la plata conform reglementarilor legale, precum si in cazul unei rambursari de impozit.

ARTICOLUL 78 - Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de cate ori acesta modifica baza de impunere.

(2) Decizia de impunere se emite, daca este necesar, si in cazul in care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 81.

(3) Declaratia fiscala este asimilata cu o decizie de impunere sub rezerva unei verificari ulterioare.

ARTICOLUL 79 - Forma si continutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa indeplineasca conditiile prevazute la art. 38. Decizia de impunere trebuie sa cuprinda, pe langa elementele prevazute la art. 38 alin. (2), si categoria de impozit, baza de impunere, precum si quantumul impozitului, pentru fiecare perioada impozabila in parte.

ARTICOLUL 80 - Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere si urmatoarele acte administrative fiscale:

- a) deciziile privind rambursari de taxa pe valoarea adaugata si deciziile privind restituiri de impozite;
- b) deciziile privind bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii.

ARTICOLUL 81 - Deciziile referitoare la bazele de impunere

(1) Bazele de impunere se stabilesc separat, prin decizie referitoare la bazele de impunere, in urmatoarele situatii:

a) cand venitul impozabil este realizat de mai multe persoane. Decizia va cuprinde si repartizarea venitului impozabil pe fiecare persoana care a participat la realizarea venitului;

b) cand sursa venitului impozabil se afla pe raza altui organ fiscal decat cel competent teritorial. In acest caz competenta de a stabili baza de impunere o detine organul fiscal pe raza caruia se afla sursa venitului.

(2) Daca venitul impozabil este realizat de mai multe persoane, atunci acestea pot sa-si numeasca un imputernicit comun in relatia cu organul fiscal.

ARTICOLUL 82 - Stabilirea obligatiilor fiscale sub rezerva verificarii ulterioare

(1) Cuantumul obligatiilor fiscale se stabileste sub rezerva verificarii ulterioare.

(2) Decizia de impunere sub rezerva verificarii ulterioare poate fi desfiintata sau modificata, din initiativa organului fiscal sau la solicitarea contribuabilului, pe baza constatarilor organului fiscal competent.

(3) Rezerva verificarii ulterioare se anuleaza numai la implinirea termenului de prescriptie sau ca urmare a inspectiei fiscale efectuate in cadrul termenului de prescriptie.

CAPITOLUL II - Prescriptia dreptului de a stabili obligatii fiscale

ARTICOLUL 83 - Obiectul, termenul si momentul de la care incepe sa curga termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani, cu exceptia cazului in care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin. (1) incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala potrivit art. 21, daca legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 10 ani in cazul in care acestea rezulta din savarsirea unei fapte prevazute de legea penala.

(4) Termenul prevazut la alin. (3) curge de la data savarsirii faptei ce constituie infractiune sanctionata ca atare printr-o hotarare judecatoreasca definitiva.

ARTICOLUL 84 - Intreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale

Termenele prevazute la art. 83 se intrerup si se suspenda in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune potrivit dreptului comun.

ARTICOLUL 85 - *Efectul implinirii termenului de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale*

Daca organul fiscal constata implinirea termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale, va proceda la incetarea procedurii de emitere a titlului de creanta fiscala.

TITLUL VII - *Inspectia fiscala*

CAPITOLUL I - *Sfera inspectiei fiscale*

ARTICOLUL 86 - *Obiectul si functiile inspectiei fiscale*

(1) Insectia fiscala are ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii indeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata, precum si a accesoriilor aferente acestora.

(2) Insectia fiscala are urmatoarele atributii:

- a) constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii obligatiilor fiscale, in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;
- b) analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse;
- c) sanctionarea potrivit legii a faptelor constatate si dispunerea de masuri pentru prevenirea si combaterea abaterilor de la prevederile legislatiei fiscale.

(3) Pentru ducerea la indeplinire a atributiilor prevazute la alin. (2) organul de inspectie fiscala va proceda la:

- a) examinarea documentelor aflate in dosarul fiscal al contribuabilului;
- b) verificarea concordantei dintre datele din declaratiile fiscale cu cele din evidenta contabila a contribuabilului;
- c) discutarea constatarilor si solicitarea de explicatii scrise de la reprezentantii legali ai contribuabililor sau imputernicitii acestora, dupa caz;
- d) solicitarea de informatii de la terti;
- e) stabilirea de diferente de obligatii fiscale de plata;
- f) verificarea locurilor unde se realizeaza activitati generatoare de venituri impozabile;
- g) dispunerea masurilor asiguratorii in conditiile legii;
- h) efectuarea de investigatii fiscale potrivit alin. (2) lit. a);
- i) aplicarea de sanctiuni potrivit prevederilor legale.

ARTICOLUL 87 - *Persoanele supuse inspectiei fiscale*

Insectia fiscala se exercita asupra tuturor persoanelor, indiferent de forma lor de organizare, care au obligatii de stabilire, retinere si plata a impozitelor si taxelor si a altor obligatii fiscale prevazute de lege.

ARTICOLUL 88 - *Formele si intinderea inspectiei fiscale*

(1) Formele de inspectie fiscala sunt:

- a) inspectia fiscala generala, care reprezinta activitatea de verificare a tuturor obligatiilor fiscale ale unui contribuabil, pentru o perioada de timp determinata;
- b) inspectia fiscala partiala, care reprezinta activitatea de verificare a uneia sau mai multor obligatii fiscale, pentru o perioada de timp determinata.

(2) Inspectia fiscala se poate extinde asupra tuturor raporturilor relevante pentru impozitare, daca acestea prezinta interes pentru aplicarea legii fiscale.

ARTICOLUL 89 - *Proceduri de control fiscal*

In realizarea atributiilor inspectia fiscala poate aplica urmatoarele proceduri de control:

- a) controlul prin sondaj, care consta in activitatea de verificare selectiva a documentelor si operatiunilor semnificative in care sunt reflectate, modul de calcul, de evidentiere si de plata a obligatiilor fiscale datorate bugetului de stat;
- b) controlul inopinat, care consta in activitatea de verificare faptica si documentara, in principal, ca urmare a unei sesizari cu privire la existenta unor fapte de incalcare a legislatiei fiscale, fara anuntarea in prealabil a contribuabilului;
- c) controlul incrucisat, care consta in verificarea documentelor si operatiunilor impozabile ale contribuabilului in corelatie cu cele detinute de alte persoane.

ARTICOLUL 90 - *Perioada supusa inspectiei fiscale*

(1) Inspectia fiscala se efectueaza in cadrul termenului de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale.

(2) La contribuabilii mari perioada supusa inspectiei fiscale incepe de la momentul finalizarii controlului anterior, in conditiile alin. (1).

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspectia fiscala se efectueaza asupra creantelor nascute in ultimii 3 ani fiscali pentru care exista obligatia depunerii declaratiilor fiscale. Inspectia fiscala se poate extinde pe perioada de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale, daca:

- a) exista indicii privind diminuarea impozitelor si taxelor;
- b) nu au fost depuse declaratii fiscale.

CAPITOLUL II - Realizarea inspectiei fiscale

ARTICOLUL 91 - *Competenta*

(1) Inspectia fiscala se exercita nemijlocit si neingradit prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala, conform dispozitiilor prezentului titlu.

(2) Competenta privind efectuarea inspectiei fiscale se poate delega altui organ fiscal.

ARTICOLUL 92 - *Selectarea contribuabililor pentru inspectie fiscala*

(1) Selectarea contribuabililor ce urmeaza a fi supusi inspectiei fiscale este efectuata

de catre organul fiscal competent.

(2) Contribuabilul nu poate face obiectii cu privire la procedura de selectare folosita.

ARTICOLUL 93 - *Avizul de inspectie fiscala*

(1) Inaintea desfasurarii inspectiei fiscale, organul fiscal are obligatia sa instiinteze contribuabilul in legatura cu actiunea care urmeaza sa se desfasoare, prin transmiterea unui aviz de inspectie fiscala.

(2) Avizul de inspectie fiscala va cuprinde:

- a) temeiul juridic al inspectiei fiscale;
- b) data de incepere a inspectiei fiscale;
- c) obligatiile fiscale si perioadele ce urmeaza a fi supuse inspectiei fiscale;
- d) posibilitatea de a solicita amanarea datei de incepere a inspectiei fiscale. Amanarea datei de incepere a inspectiei fiscale se poate solicita, o singura data, pentru motive justificate.

ARTICOLUL 94 - *Comunicarea avizului de inspectie fiscala*

(1) Avizul de inspectie fiscala se comunica contribuabilului, in scris, inainte de inceperea inspectiei fiscale, astfel:

- a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;
- b) cu 15 zile pentru ceilalti contribuabili.

(2) Comunicarea avizului de inspectie fiscala nu este necesara:

- a) pentru solutionarea unor cereri ale contribuabilului;
- b) in cazul unor actiuni indeplinite ca urmare a solicitarii unor autoritati, potrivit legii;
- c) in cazul controlului inopinat.

ARTICOLUL 95 - *Locul si timpul desfasurarii inspectiei fiscale*

(1) Inspectia fiscala se desfasoara, de regula, in spatiile de lucru ale contribuabilului. Contribuabilul trebuie sa puna la dispozitie un spatiu adecvat, precum si logistica necesara desfasurarii inspectiei fiscale.

(2) Daca nu exista un spatiu de lucru adecvat pentru derularea inspectiei fiscale, atunci activitatea de inspectie se va putea desfasura la sediul organului fiscal sau in orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul.

(3) Indiferent de locul unde se desfasoara inspectia fiscala, organul fiscal are dreptul sa inspecteze locurile in care se desfasoara activitatea, in prezenta contribuabilului sau a unei persoane desemnate de acesta.

(4) Inspectia fiscala se desfasoara, de regula, in timpul programului de lucru al contribuabilului. Inspectia fiscala se poate desfasura si in afara programului de lucru al contribuabilului, cu acordul scris al acestuia si cu aprobarea conducatorului organului fiscal.

ARTICOLUL 96 - *Reguli privind inspectia fiscala*

(1) Inspectia fiscala va avea in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.

(2) Inspectia fiscala va fi efectuata in asa fel incat sa afecteze cat mai putin activitatea curenta a contribuabililor si sa utilizeze eficient timpul destinat inspectiei fiscale.

(3) Inspectia fiscala se efectueaza o singura data pentru fiecare impozit sau taxa si pentru fiecare perioada supusa impozitarii. Prin exceptie, conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade daca, de la data

incheierii inspectiei fiscale si pana la data implinirii termenului de prescriptie, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificarilor sau erori de calcul care influenteaza rezultatele acestora.

(4) Inspectia fiscala se exercita pe baza principiilor independentei, unicitatii, autonomiei, ierarhizarii, teritorialitatii si descentralizarii.

(5) Activitatea de inspectie fiscala se organizeaza si se desfasoara in baza unor programe anuale, trimestriale si lunare aprobate in conditiile stabilite prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

(6) La inceperea inspectiei fiscale, inspectorul este obligat sa prezinte contribuabilului legitimatia de inspectie si ordinul de serviciu semnat de conducatorul organului de control. Inceperea inspectiei fiscale trebuie consemnata in registrul unic de control.

(7) La finalizarea inspectiei fiscale, contribuabilul este obligat sa dea o declaratie scrisa pe propria raspundere din care sa rezulte ca au fost puse la dispozitie toate documentele si informatiile relevante pentru inspectia fiscala.

(8) Contribuabilul are obligatia sa indeplineasca masurile prevazute in actul intocmit cu ocazia inspectiei fiscale, in termenele si conditiile stabilite de organele de inspectie fiscala.

ARTICOLUL 97 - *Obligatia de colaborare a contribuabilului*

(1) Contribuabilul are obligatia sa colaboreze la constatarea starilor de fapt fiscale. Acesta este obligat sa dea informatii, sa prezinte la locul de desfasurare a inspectiei fiscale toate documentele, precum si orice alte date necesare clarificarii situatiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

(2) La inceperea inspectiei fiscale, contribuabilul va fi informat ca poate numi persoane care sa dea informatii.

Daca informatiile contribuabilului sau cele ale persoanei numite de acesta sunt insuficiente, atunci inspectorul fiscal se poate adresa si altor persoane pentru obtinerea de informatii.

ARTICOLUL 98 - *Dreptul contribuabilului de a fi informat*

(1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale asupra constatarilor rezultate din inspectia fiscala.

(2) La incheierea inspectiei fiscale, organul fiscal va purta o discutie finala cu contribuabilul asupra constatarilor si consecintelor lor fiscale.

(3) Data, ora, locul si problematica discutiei vor fi comunicate contribuabilului in timp util.

(4) Contribuabilul are dreptul sa prezinte, in scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspectiei fiscale.

ARTICOLUL 99 - *Sesizarea organelor de urmarire penala*

(1) Organele fiscale vor sesiza organele de urmarire penala in legatura cu constatările efectuate cu ocazia inspectiei fiscale si care ar putea intruni elemente constitutive ale unei infractiuni, in conditiile prevazute de legea penala.

(2) In situatiile prevazute la alin. (1) organele de inspectie au obligatia de a intocmi proces-verbal semnat de organul de inspectie si de catre contribuabilul supus inspectiei, cu sau fara explicatii ori obiectiuni din partea contribuabilului. In cazul in care cel supus controlului refuza sa semneze procesul-verbal, organul de inspectie fiscala va consemna despre aceasta in procesul-verbal. In toate cazurile procesul-verbal va fi comunicat contribuabilului.

ARTICOLUL 100 - *Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale*

- (1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat intr-un raport scris, in care se vor prezenta constatările inspectiei, din punct de vedere faptic si legal.
- (2) Daca, ca urmare a inspectiei, se modifica baza de impunere, raportul intocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. In cazul in care baza de impunere nu se modifica, acest fapt va fi comunicat in scris contribuabilului.

TITLUL VIII - Colectarea creantelor fiscale

CAPITOLUL I - Dispozitii generale

ARTICOLUL 101 - *Colectarea creantelor fiscale*

- (1) In sensul prezentului titlu, colectarea consta in exercitarea actiunilor care au ca scop stingerea creantelor fiscale.
- (2) Colectarea creantelor fiscale se face in temeiul unui titlu de creanta sau al unui titlu executoriu, dupa caz.
- (3) Titlul de creanta este actul prin care se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala, intocmit de organele competente sau de persoanele indreptatite, potrivit legii.

ARTICOLUL 102 - *Termenele de plata*

- (1) Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.
- (2) Pentru diferentele de obligatii fiscale principale si pentru obligatiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plata se stabileste in functie de data comunicarii acestora, astfel:
 - a) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 1-15 din luna, termenul de plata este pana la data de 5 a lunii urmatoare;
 - b) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 16-31 din luna, termenul de plata este pana la data de 20 a lunii urmatoare.
- (3) Pentru creantele fiscale care nu au prevazute termene de plata Ministerul Finantelor Publice este abilitat sa stabileasca aceste termene.
- (4) Contributiile la bugetul asigurarilor sociale de stat, la bugetul asigurarilor pentru somaj si la fondul asigurarilor sociale de sanatate, dupa calcularea si retinerea acestora conform reglementarilor legale in materie, se vireaza pana la data de 25 a lunii urmatoare celei pentru care se efectueaza plata drepturilor salariale.

CAPITOLUL II - Stingerea creantelor fiscale prin plata, compensare si restituire

ARTICOLUL 103 - *Dispozitii privind efectuarea platii*

- (1) Platile catre organele fiscale se efectueaza prin intermediul bancilor, trezoreriilor si al altor institutii autorizate sa deruleze operatiuni de plata.

(2) Plata obligatiilor fiscale se efectueaza de catre debitori, distinct, pe fiecare impozit, taxa sau alte obligatii fiscale, inclusiv dobanzi si penalitati de intarziere.

(3) In cazul stingerii prin plata a obligatiilor fiscale, momentul platii este:

- a) in cazul platilor in numerar, data inscrisa in documentul de plata eliberat de organele sau persoanele abilitate de organul fiscal;
- b) in cazul platilor efectuate prin mandat postal sau prin decontare bancara, data la care bancile debiteaza contul platitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, confirmate prin stampila si semnatura autorizata a acestora, cu exceptia situatiei prevazute la art. 110.

ARTICOLUL 104 - *Ordinea stingerii datoriilor*

(1) Plata obligatiilor fiscale se efectueaza in urmatoarea ordine:

- a) obligatii fiscale cu termene de plata in anul curent;
- b) obligatii fiscale datorate si neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, in ordinea vechimii, pana la stingerea integrala a acestora;
- c) dobanzi, penalitati de intarziere aferente obligatiilor fiscale prevazute la lit. b);
- d) obligatii fiscale cu termene de plata viitoare, la solicitarea debitorului.

(2) In situatia in care debitorul nu efectueaza plata obligatiilor fiscale, conform prevederilor alin. (1), creditorul fiscal va proceda la stingerea obligatiilor fiscale pe care le administreaza, in conformitate cu ordinea de plata reglementata de prezentul cod, si va instiinta despre aceasta debitorul in termen de 10 zile de la data efectuarii stingerii.

ARTICOLUL 105 - *Compensarea*

(1) Prin compensare se sting creantele administrate de Ministerul Finantelor Publice cu creantele debitorului reprezentand sume de rambursat sau de restituit de la buget, pana la concurenta celei mai mici sume, cand ambele parti dobandesc reciproc atat calitatea de creditor, cat si pe cea de debitor, daca legea nu prevede altfel.

(2) Creantele fiscale administrate de unitatile administrativ-teritoriale se sting prin compensarea cu creantele debitorului reprezentand sume de restituit de la bugetele locale, pana la concurenta celei mai mici sume, cand ambele parti dobandesc reciproc atat calitatea de creditor, cat si pe cea de debitor, daca legea nu prevede altfel.

(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau inainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, dupa caz, in ordinea prevazuta la art. 104 alin. (1).

(4) Compensarea creantelor debitorului se va efectua cu obligatii datorate aceluiasi buget, urmand ca din diferenta ramasa sa fie compensate obligatiile datorate altor bugete, in urmatoarea ordine:

- a) bugetul de stat;
- b) fondul de risc pentru garantii de stat, pentru imprumuturi externe;
- c) bugetul asigurarilor sociale de stat;
- d) bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate;
- e) bugetul asigurarilor pentru somaj.

(5) Organul competent va instiinta in scris debitorul despre masura compensarii luate potrivit alin. (3), in termen de 7 zile de la data efectuarii operatiunii.

ARTICOLUL 106 - *Restituiri de sume*

(1) Se restituie, la cerere, debitorului urmatoarele sume:

- a) cele platite fara existenta unui titlu de creanta;

- b) cele platite in plus fata de obligatia fiscala;
 - c) cele platite ca urmare a unei erori de calcul;
 - d) cele platite ca urmare a aplicarii eronate a prevederilor legale;
 - e) cele de rambursat de la bugetul de stat;
 - f) cele stabilite prin hotarari ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii;
 - g) cele ramase dupa efectuarea distribuirii prevazute la art. 160;
 - h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din retenirile prin poprire, precum si cautiunea depusa in conformitate cu prevederile art. 164 alin. (1), dupa caz, in temeiul hotararii judecatoresti prin care se dispune desfiintarea executarii silite.
- (2) In cazul restituirii sumelor in valuta confiscate, aceasta se realizeaza conform legii, in lei la cursul de referinta al pietei valutare pentru euro, comunicat de Banca Nationala a Romaniei, de la data ramanerii definitive si irevocabile a hotararii judecatoresti prin care se dispune restituirea.
- (3) Daca debitorul inregistreaza obligatii fiscale restante, sumele prevazute la alin. (1) si (2) se vor restitui numai dupa efectuarea compensarii potrivit prezentului cod.
- (4) In cazul in care suma de rambursat sau de restituit este mai mica decat obligatiile fiscale restante ale debitorului, se va efectua compensarea pana la concurenta sumei de rambursat sau de restituit.
- (5) In cazul in care suma de rambursat sau de restituit este mai mare decat suma reprezentand obligatii fiscale restante ale debitorului, se va efectua compensarea pana la concurenta obligatiilor fiscale restante, diferenta rezultata restituindu-se debitorului.

ARTICOLUL 107 - Obligatia bancilor supuse regimului de supraveghere speciala sau de administrare speciala

Bancile supuse regimului de supraveghere speciala sau de administrare speciala si care efectueaza platile dispuse in limita incasarilor vor deconta zilnic, cu prioritate, sumele reprezentand obligatii fiscale cuprinse in ordinele de plata emise de debitori si/sau creante fiscale cuprinse in dispozitiile de incasare emise de organele de executare.

CAPITOLUL III - Dobanzi si penalitati de intarziere

ARTICOLUL 108 - Dispozitii generale privind dobanzi si penalitati de intarziere

- (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.
- (2) Nu se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobanzi si penalitati de intarziere stabilite potrivit legii.

ARTICOLUL 109 - Dobanzi

- (1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.
- (2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), se datoreaza dobanzi dupa cum urmeaza:
 - a) pentru diferentele de impozite si taxe, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv;

b) pentru impozitele si taxele stinse prin executare silita, dobanzile se calculeaza pana la data intocmirii procesului verbal de distribuire inclusiv. In cazul platii pretului in rate, dobanzile se calculeaza pana la data intocmirii procesului verbal de distribuire a avansului. Pentru suma ramasa de plata dobanda este datorata de catre cumparator;

c) pentru impozitele si taxele debitorului declarat insolvabil, dobanzile se calculeaza pana la data incheierii procesului-verbal de constatare a insolvabilitatii, inclusiv.

(3) Modul de calcul al dobanzilor aferente sumelor reprezentand eventuale diferente intre impozitul pe profit platit la data de 25 ianuarie a anului urmator celui de impunere si impozitul pe profit datorat conform declaratiei de impunere intocmite pe baza situatiei financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice.

(4) Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plata, reprezentand impozitul pe venitul global, se datoreaza dobanzi dupa cum urmeaza:

a) pentru anul fiscal de impunere dobanzile pentru platile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plati anticipate se calculeaza pana la data platii debitului sau, dupa caz, pana la data de 31 decembrie;

b) dobanzile pentru sumele neachitate in anul de impunere, potrivit lit. a), se calculeaza incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator pana la data stingerii acestora, inclusiv;

c) in cazul in care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decat cel stabilit prin deciziile de plati anticipate, dobanzile se recalculaza, incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui de impunere, la soldul neachitat in raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuala, urmand a se face regularizarea dobanzii in mod corespunzator.

(5) Nivelul dobanzii se stabileste prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Finantelor Publice, corelat cu nivelul dobanzii de referinta a Bancii Nationale a Romaniei, o data pe an, in luna decembrie, pentru anul urmator, sau in cursul anului, daca aceasta se modifica cu peste 5 puncte procentuale.

ARTICOLUL 110 - Dobanzi si penalitati de intarziere in cazul platilor efectuate prin decontare bancara

Nedecontarea de catre unitatile bancare a sumelor cuvenite bugetului, in termen de 3 zile lucratoare de la data debitarii contului platitorului, nu il exonereaza pe platitor de obligatia de plata a sumelor respective si atrage pentru acesta dobanzi si penalitati de intarziere la nivelul celor prevazute la art. 109 si 114, dupa termenul de 3 zile.

ARTICOLUL 111 - Dobanzi si penalitati de intarziere in cazul compensarii si in cazul deschiderii procedurii de reorganizare judiciara

(1) In cazul creantelor fiscale stinse prin compensare, dobanzile se datoreaza pana la data stingerii inclusiv. Data stingerii este, pentru compensarile la cerere, data depunerii la organul competent a cererii de compensare, iar pentru compensarile efectuate inaintea restituirii sau rambursarii sumei cuvenite debitorului, data depunerii cererii de rambursare sau restituire.

(2) In cazul in care in urma exercitarii controlului sau analizei cererii de compensare s-a stabilit ca suma ce urmeaza a se compensa este mai mica decat suma cuprinsa in cererea de compensare, dobanzile si penalitatile de intarziere se recalculaza pentru diferenta ramasa de la data inregistrarii cererii de compensare.

(3) Pentru obligatiile fiscale stinse prin procedurile de compensare prevazute de actele normative speciale, data stingerii este data la care se efectueaza compensarea prevazuta in actul normativ care o reglementeaza sau in normele metodologice de

aplicare a acestuia, aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice.

(4) Pentru obligatiile fiscale neplatite la termen atat inainte, cat si dupa deschiderea procedurii de reorganizare judiciara se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere pana la data deschiderii procedurii de faliment.

ARTICOLUL 112 - Dobanzi in cazul inlesnirilor la plata

Pe perioada pentru care au fost acordate inlesniri la plata impozitelor si taxelor restante se datoreaza dobanzi.

ARTICOLUL 113 - Dobanzi in cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget

(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobanda din ziua urmatoare expirarii termenului prevazut de art. 191 alin. (2), cu exceptia sumelor provenite din impozitul pe venit.

(2) Nivelul dobanzii este cel prevazut la art. 109 alin. (5).

ARTICOLUL 114 - Penalitati de intarziere

(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv.

Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor.

(2) Pentru situatiile prevazute la art. 109 alin. (3) si (4) penalitatilor de intarziere li se aplica regimul stabilit pentru dobanzi.

(3) Penalitatea de intarziere se datoreaza pana la data inceperii procedurii de executare silita.

(4) In cazul in care s-au acordat inlesniri la plata, penalitatea de intarziere se datoreaza pana la data de intai a lunii urmatoare celei in care s-au acordat inlesnirile.

Nerespectarea inlesnirilor la plata, asa cum au fost acordate, conduce la calculul penalitatilor de intarziere de la data incetarii valabilitatii inlesnirilor, conform legii.

(5) Nivelul penalitatii de intarziere se poate modifica anual prin legea bugetului de stat.

CAPITOLUL IV - Inlesniri la plata

ARTICOLUL 115 - Inlesniri la plata obligatiilor fiscale

La cererea temeinic justificata a contribuabililor, organul fiscal competent poate acorda pentru obligatiile fiscale restante, atat inaintea inceperii executarii silita, cat si in timpul efectuarii acesteia, inlesniri la plata, in conditiile legii.

CAPITOLUL V - Constituirea de garantii

ARTICOLUL 116 - *Constituirea de garantii*

Organul fiscal solicita constituirea unei garantii pentru:

- a) suspendarea executarii silite in conditiile art. 137 alin. (6);
- b) ridicarea masurilor asiguratorii;
- c) asumarea obligatiei de plata de catre alta persoana prin angajament de plata, in conditiile art. 23 alin. (2) lit. d);
- d) in alte cazuri prevazute de lege.

ARTICOLUL 117 - *Tipuri de garantii*

Garantiile pentru luarea masurilor prevazute la art. 116 se pot constitui, in conditiile legii, prin:

- a) consemnarea de mijloace banesti la o unitate a Trezoreriei Statului;
- b) scrisoare de garantie bancara;
- c) ipoteca asupra unor bunuri imobile din tara;
- d) gaj asupra unor bunuri mobile;
- e) fidejusiune.

ARTICOLUL 118 - *Valorificarea garantiilor*

Organul competent, in conditiile legii, se indetuleaza din garantiile depuse, daca nu s-a realizat scopul pentru care acestea au fost solicitate.

CAPITOLUL VI - Masuri asiguratorii

ARTICOLUL 119 - *Poprirea si sechestrul asiguratoriu*

(1) Masurile asiguratorii prevazute in prezentul capitol se dispun si se duc la indeplinire, prin procedura administrativa, de organele fiscale competente.

(2) Se dispun masuri asiguratorii sub forma popririi asiguratorii si sechestrului asiguratoriu asupra bunurilor mobile si/sau imobile proprietatea debitorului, precum si asupra veniturilor acestuia, cand exista pericolul ca acesta sa se sustraga, sa-si ascunda ori sa-si risipeasca patrimoniul, periclitand sau ingreunand in mod considerabil colectarea.

(3) Aceste masuri pot fi luate si in cazul in care creanta nu a fost inca individualizata si nu a devenit scadenta. Masurile asiguratorii dispuse, daca nu au fost desfiintate in conditiile legii, raman valabile pe toata perioada executarii silite, fara indeplinirea altor formalitati. O data cu individualizarea creantei si ajungerea acesteia la scadenta, in cazul neplatii, masurile asiguratorii se transforma in masuri executorii.

(4) Masurile asiguratorii se dispun prin decizie emisa de organul fiscal competent. In decizie organul fiscal va preciza debitorului ca prin constituirea unei garantii la

nivelul creantei stabilite sau estimate, dupa caz, masurile asiguratorii vor fi ridicate.

(5) Decizia de instituire a masurilor asiguratorii trebuie motivata si semnata de catre conducatorul organului fiscal competent.

(6) Masurile asiguratorii dispuse potrivit alin. (2), precum si cele dispuse de instantele judecatoresti sau de alte organe competente se duc la indeplinire in conformitate cu dispozitiile referitoare la executarea silita, care se aplica in mod corespunzator.

(7) In cazul infiintarii sechestrului asiguratoriu asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal intocmit de organul de executare se comunica pentru inregistrare Biroului de carte funciara.

(8) Inregistrarea face opozabil sechestrul tuturor acelora care, dupa inregistrare, vor dobandi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispozitie ce ar interveni ulterior inregistrarii prevazute la alin. (7) sunt lovite de nulitate absoluta.

(9) Daca valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acopera integral creanta bugetara, masurile asiguratorii pot fi infiintate si asupra bunurilor detinute de catre debitor in proprietate comuna cu terte persoane, pentru cota-parte detinuta de acesta.

(10) Impotriva actelor prin care se dispun si se duc la indeplinire masurile asiguratorii cel interesat poate face contestatie in conformitate cu prevederile art. 162.

ARTICOLUL 120 - *Ridicarea masurilor asiguratorii*

Masurile asiguratorii instituite potrivit art. 119 se ridica, prin decizie motivata, de catre creditorii fiscali, cand au incetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garantiei prevazute la art. 117, dupa caz.

CAPITOLUL VII - Prescriptia dreptului de a cere executarea silita si a dreptului de a cere compensarea sau restituirea

ARTICOLUL 121 - *Inceperea termenului de prescriptie*

(1) Dreptul de a cere executarea silita a creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmatorei celui in care a luat nastere acest drept.

(2) Termenul de prescriptie prevazut la alin. (1) se aplica si creantelor provenind din amenzi contraventionale.

ARTICOLUL 122 - *Suspendarea termenului de prescriptie*

Termenul de prescriptie prevazut la art. 121 se suspenda:

- a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;
- b) in cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent, potrivit legii;
- c) pe perioada valabilitatii inlesnirii acordate potrivit legii;
- d) cat timp debitorul isi sustrage veniturile si bunurile de la executarea silita;
- e) in alte cazuri prevazute de lege.

ARTICOLUL 123 - *Intreruperea termenului de prescriptie*

Termenul de prescriptie prevazut la art. 121 se intrerupe:

- a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de

- prescriptie a dreptului la actiune;
- b) pe data indeplinirii de catre debitor, inainte de inceperea executarii silite sau in cursul acesteia, a unui act voluntar de plata a obligatiei prevazute in titlul executoriu ori a recunoasterii in orice alt mod a datoriei;
 - c) pe data indeplinirii, in cursul executarii silite, a unui act de executare silita;
 - d) pe data intocmirii, potrivit legii, a actului de constatare a insolvabilitatii contribuabilului;
 - e) in alte cazuri prevazute de lege.

ARTICOLUL 124 - *Efecte ale implinirii termenului de prescriptie*

- (1) Daca organul de executare constata implinirea termenului de prescriptie a dreptului de a cere executarea silita a creantelor fiscale, acesta va proceda la incetarea masurilor de realizare si la scaderea acestora din evidenta analitica pe platitori.
- (2) Sumele achitate de debitor in contul unor creante fiscale, dupa implinirea termenului de prescriptie, nu se restituie.

ARTICOLUL 125 - *Prescriptia dreptului de a cere compensarea sau restituirea*

Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a luat nastere dreptul la compensare sau restituire.

CAPITOLUL VIII - Stingerea creantelor fiscale prin executare silita

SECTIUNEA 1 - Dispozitii generale

ARTICOLUL 126 - *Organele de executare silita*

- (1) In cazul in care debitorul nu-si plateste de bunavoie obligatiile fiscale datorate, organele fiscale competente, pentru stingerea acestora, vor proceda la actiuni de executare silita, potrivit prezentului cod.
- (2) Organele fiscale care administreaza creante fiscale sunt abilitate sa duca la indeplinire masurile asiguratorii si sa efectueze procedura de executare silita.
- (3) Creantele bugetare care se incaseaza, se administreaza, se contabilizeaza si se utilizeaza de institutiile publice, provenite din venituri proprii, precum si cele rezultate din raporturi juridice contractuale se executa prin organe proprii, acestea fiind abilitate sa duca la indeplinire masurile asiguratorii si sa efectueze procedura de executare silita, potrivit prevederilor prezentului cod.
- (4) Organele prevazute la alin. (2) si (3) sunt denumite in continuare organe de executare silita.
- (5) Pentru efectuarea procedurii de executare silita este competent organul de executare in a carui raza teritoriala se gasesc bunurile urmaribile, coordonarea intregii executari revenind organului de executare in a carui raza teritoriala isi are domiciliul fiscal debitorul. In cazul in care executarea silita se face prin poprire, organul de executare coordonator poate proceda la aplicarea acestei masuri de executare asupra tertului poprit, indiferent de locul unde isi are domiciliul fiscal.
- (6) Atunci cand se constata ca exista pericolul evident de instrainare, substituire sau

de sustragere de la executare silita a bunurilor si veniturilor urmaribile ale debitorului, organul de executare in a carui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al debitorului poate proceda la indisponibilizarea si executarea silita a acestora, indiferent de locul in care se gasesc bunurile.

(7) Organul de executare coordonator va sesiza in scris celelalte organe prevazute la alin. (5), comunicandu-le titlul executoriu in copie certificata, situatia debitorului, contul in care se vor vira sumele incasate, precum si orice alte date utile pentru identificarea debitorului si a bunurilor ori veniturilor urmaribile.

(8) In cazul in care asupra acelorasi venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornita executarea, atat pentru realizarea titlurilor executorii privind creante fiscale, cat si pentru titluri ce se executa in conditiile prevazute de alte dispozitii legale, executarea silita se va face, potrivit dispozitiilor prezentului cod, de catre organele de executare prevazute de acesta. Dispozitiile legii privind procedura reorganizarii judiciare si a falimentului se aplica in mod corespunzator.

(9) Cand se constata ca domiciliul sau sediul debitorului se afla in raza teritoriala a altui organ de executare, titlul executoriu impreuna cu dosarul executarii vor fi trimise acestuia, instiintandu-se, daca este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

ARTICOLUL 127 - Executarea silita in cazul debitorilor solidari

(1) Organul de executare coordonator, in cazul debitorilor solidari, este cel in a carui raza teritoriala isi are domiciliul fiscal debitorul despre care exista indicii ca detine mai multe venituri sau bunuri urmaribile.

(2) Organul de executare coordonator inscrie in intregime debitul in evidentele sale si ia masuri de executare silita, comunicand intregul debit fiecarui organ de executare in a carui raza teritoriala domiciliaza sau isi au sediul ceilalti codebitori, aplicandu-se dispozitiile art. 126.

(3) Organele de executare sesizate carora li s-a comunicat debitul, dupa inscrierea acestuia intr-o evidenta nominala, vor lua masuri de executare silita si vor comunica organului de executare coordonator sumele realizate in contul debitorului, in termen de 10 zile de la realizarea acestora.

(4) Daca organul de executare coordonator, care tine evidenta intregului debit, constata ca acesta a fost realizat prin actele de executare silita facute de el insusi si de celelalte organe sesizate potrivit alin. (3), el este obligat sa ceara in scris acestora din urma sa inceteze de indata executarea silita.

ARTICOLUL 128 - Executorii fiscali

(1) Executarea silita se face de organul de executare competent prin intermediul executorilor fiscali. Acestia trebuie sa detina o legitimatie de serviciu pe care trebuie sa o prezinte in exercitarea activitatii.

(2) Executorul fiscal este imputernicit in fata debitorului si a tertilor prin legitimatia de executor fiscal si delegatie emisa de organul de executare silita.

(3) In exercitarea atributiilor ce le revin, pentru aplicarea procedurilor de executare silita, executorii fiscali pot:

a) sa intre in orice incinta de afaceri a debitorului, persoana juridica, sau in alte incinte unde acesta isi pastreaza bunurile, in scopul identificarii bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum si sa analizeze evidenta contabila a debitorului in scopul identificarii tertilor care datoreaza sau detin in pastrare venituri ori bunuri ale debitorului;

b) sa intre in toate incaperile in care se gasesc bunuri sau valori ale debitorului,

persoana fizica, precum si sa cerceteze toate locurile in care acesta isi pastreaza bunurile;

c) sa solicite si sa cerceteze orice document sau element material care poate constitui o proba in determinarea bunurilor proprietate a debitorului.

(4) Executorul fiscal poate intra in incaperile ce reprezinta domiciliul sau resedinta unei persoane fizice, cu consimtamantul acesteia, iar in caz de refuz, organul de executare va cere autorizarea instantei judecatoresti competente potrivit dispozitiilor Codului de procedura civila.

(5) Accesul executorului fiscal in locuinta, in incinta de afaceri sau in orice alta incapere a debitorului, persoana fizica sau juridica, se poate efectua intre orele 6,00-20,00, in orice zi lucratoare. Executarea inceputa va putea continua in aceeasi zi sau in zilele urmatoare. In cazuri temeinic justificate de pericolul instrainarii unor bunuri, accesul in incaperile debitorului va avea loc si la alte ore decat cele mentionate, precum si in zilele nelucratoare, in baza autorizatiei prevazute la alin. (4).

(6) In absenta debitorului sau daca acesta refuza accesul in oricare dintre incaperile prevazute la alin. (3), executorul fiscal poate sa patrunda in acestea in prezenta unui reprezentant al politiei ori al jandarmeriei sau a altui agent al fortei publice si a doi martori majori, fiind aplicabile prevederile alin. (4) si (5).

ARTICOLUL 129 - Executarea silita impotriva unei asocieri fara personalitate juridica

Pentru executarea silita a creantelor fiscale datorate de o asociere fara personalitate juridica, chiar daca exista un titlu executoriu pe numele asocierii, pot fi executate silit atat bunurile mobile si imobile ale asocierii, cat si bunurile personale ale membrilor acesteia.

ARTICOLUL 130 - Titlul executoriu si conditiile pentru inceperea executarii silita

(1) Executarea silita a creantelor fiscale se efectueaza numai in temeiul unui titlu executoriu emis de organul fiscal competent sau al unui inscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(2) Titlul de creanta devine titlu executoriu la data la care creanta fiscala este scadenta prin expirarea termenului de plata prevazut de lege sau stabilit de organul competent ori in alt mod prevazut de lege.

(3) Executarea silita incepe numai dupa ce debitorul a fost instiintat sa plateasca, iar dupa instiintare au trecut 15 zile de la comunicare.

(4) Actul prevazut la alin. (1), in cuprinsul caruia s-a inscris creanta fiscala, denumit titlu executoriu, va contine, pe langa elementele prevazute la art. 38 alin. (2), urmatoarele: codul de identificare fiscala; domiciliul fiscal al acestuia, precum si orice alte date de identificare; quantumul si natura sumelor datorate si neachitate; temeiul legal al puterii executorii a titlului.

(5) Pentru debitorii obligati in mod solidar la plata creantelor fiscale se va intocmi un singur titlu executoriu.

(6) Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creante fiscale, se transmit in termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silita, potrivit legii, organelor prevazute la art. 126.

(7) In cazul in care titlurile executorii emise de alte organe decat cele prevazute la art. 31 alin. (1) nu cuprind unul dintre urmatoarele elemente: numele si prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de inregistrare, domiciliul sau sediul, quantumul sumei datorate, temeiul legal, semnatura organului care l-a emis si dovada comunicarii acestora, organul de executare va restitui de indata titlurile

executorii organelor emitente.

(8) In cazul in care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de catre un alt organ, organul de executare ii va confirma primirea, in termen de 30 de zile.

ARTICOLUL 131 - *Reguli privind executarea silita*

(1) Executarea silita se poate intinde asupra tuturor veniturilor si bunurilor proprietate a debitorului, urmaribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectueaza numai in masura necesara pentru realizarea creantelor fiscale si a cheltuielilor de executare.

(2) Bunurile supuse unui regim special de circulatie pot fi urmarite numai cu respectarea conditiilor prevazute de lege.

(3) In cadrul procedurii de executare silita se pot folosi succesiv sau concomitent modalitatile de executare silita prevazute de prezentul cod.

(4) Executarea silita a creantelor fiscale nu se perimeaza.

(5) Executarea silita se desfasoara pana la stingerea creantelor fiscale inscrise in titlul executoriu, inclusiv a dobanzilor, penalitatilor de intarziere ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum si a cheltuielilor de executare.

(6) In cazul in care prin titlul executoriu sunt prevazute, dupa caz, dobanzi, penalitati de intarziere sau alte sume, fara sa fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de catre organul de executare si consemnate intr-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunica debitorului.

(7) Fata de terti, inclusiv fata de stat, o garantie reala si celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabileste de la momentul in care acestea au fost facute publice prin oricare dintre metodele prevazute de lege.

ARTICOLUL 132 - *Obligatia de informare*

In vederea inceperii executarii silita, organul de executare competent se poate folosi de mijloacele de proba prevazute la art. 43, in vederea determinarii averii si a venitului debitorului. La cererea organului fiscal, debitorul este obligat sa furnizeze in scris, pe propria raspundere, informatiile solicitate.

ARTICOLUL 133 - *Precizarea naturii debitului*

In toate actele de executare silita trebuie sa se indice titlul executoriu si sa se arate natura si cuantumul debitului ce face obiectul executarii.

ARTICOLUL 134 - *Somatia*

(1) Executarea silita incepe prin comunicarea somatiei. Daca in termen de 15 zile de la comunicarea somatiei nu se stinge debitul, se continua masurile de executare silita. Somatia este insotita de un exemplar al titlului executoriu.

(2) Somatia cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 38 alin. (2), urmatoarele: numarul dosarului de executare; suma pentru care se incepe executarea silita; termenul in care cel somat urmeaza sa plateasca suma prevazuta in titlul executoriu, precum si indicarea consecintelor nerespectarii acesteia.

ARTICOLUL 135 - *Drepturi si obligatii ale tertului*

Tertul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului, invocand un drept de gaj, drept de ipoteca sau un privilegiu. Tertul va participa la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunului, potrivit legii.

ARTICOLUL 136 - *Evaluarea bunurilor supuse executarii silite*

(1) Inaintea valorificarii bunurilor acestea vor fi evaluate.

In acest scop organul de executare va apela la organe si persoane de specialitate, a caror selectare nu este supusa reglementarilor privind achizitiile publice si care sunt obligate sa isi indeplineasca atributiile ce le revin in acest sens.

(2) Organul de executare va actualiza pretul de evaluare tinand cont de rata inflatiei.

(3) Atunci cand se considera necesar, organul de executare va proceda la o noua evaluare.

ARTICOLUL 137 - *Suspendarea sau incetarea executarii silite*

(1) Executarea silita se poate suspenda, intrerupe sau poate inceta in cazurile prevazute de prezentul cod.

(2) Executarea silita se suspenda:

a) cand suspendarea a fost dispusa de instanta sau de creditor, in conditiile legii;

b) la data comunicarii aprobarii inlesnirii la plata, in conditiile legii;

c) in cazul prevazut la art. 145;

d) in alte cazuri prevazute de lege.

(3) Executarea silita se intrerupe:

a) la data declararii starii de insolvabilitate a debitorului;

b) in alte cazuri prevazute de lege.

(4) Executarea silita inceteaza daca:

a) s-au stins integral obligatiile fiscale prevazute in titlul executoriu, inclusiv obligatiile de plata accesorii, cheltuielile de executare si orice alte sume stabilite in sarcina debitorului, potrivit legii;

b) a fost desfiintat titlul executoriu;

c) in alte cazuri prevazute de lege.

(5) In cazul in care popririle infiintate de organul de executare genereaza imposibilitatea debitorului de a-si continua activitatea economica, cu consecinte sociale deosebite, creditorul fiscal poate dispune, la cererea debitorului si tinand seama de motivele invocate de acesta, suspendarea temporara, totala sau partiala a executarii silite prin poprirea conturilor bancare.

(6) O data cu cererea de suspendare prevazuta la alin. (5) debitorul va indica bunurile libere de orice sarcini, oferite in vederea sechestrarii, sau alte garantii prevazute de lege.

SECTIUNEA a 2-a - Executarea silita prin poprire

ARTICOLUL 138 - *Executarea silita a sumelor ce se cuvin debitorilor*

(1) Sunt supuse executarii silite prin poprire orice sume urmaribile reprezentand venituri si disponibilitati banesti in lei si in valuta, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, detinute si/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de catre terte persoane sau pe care acestia le vor datora si/sau detine in viitor in temeiul unor raporturi juridice existente.

(2) In cazul sumelor urmaribile reprezentand venituri si disponibilitati in valuta, bancile sunt autorizate sa efectueze convertirea in lei a sumelor in valuta, fara consimtamantul titularului de cont, la cursul de schimb afisat de acestea pentru ziua respectiva.

(3) Sumele ce reprezinta venituri banesti ale debitorului persoana fizica, realizate ca

angajat, pensiile de orice fel, precum si ajutoarele sau indemnizatiile cu destinatie speciala sunt supuse urmaririi numai in conditiile prevazute de Codul de procedura civila.

(4) Poprirea asupra veniturilor debitorilor persoane fizice sau persoane juridice se infiinteaza de catre organul de executare printr-o adresa care va fi trimisa prin scrisoare recomandata, cu dovada de primire, tertului poprit, impreuna cu o copie certificata de pe titlul executoriu.

Totodata va fi instiintat si debitorul despre infiintarea popririi.

(5) Poprirea nu este supusa validarii.

(6) Poprirea infiintata anterior, ca masura asiguratorie, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, facuta tertului poprit, si instiintarea despre aceasta a debitorului.

(7) Tertul poprit este obligat ca, in termen de 5 zile de la primirea comunicarii ce i s-a facut potrivit alin. (4) si (6), sa instiinteze organul de executare daca datoreaza vreo suma de bani cu orice titlu debitorului.

(8) Poprirea se considera infiintata la data la care tertul poprit, prin instiintarea trimisa organului de executare, confirma ca datoreaza sume de bani debitorului sau la data expirarii termenului prevazut la alin. (7).

(9) Dupa infiintarea popririi tertul poprit este obligat sa faca de indata retinerile prevazute de lege si sa vireze sumele retinute in contul indicat de organul de executare, comunicand totodata in scris despre existenta altor creditori.

(10) In cazul in care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai multi creditori, tertul poprit ii va anunta in scris despre aceasta pe creditori si va proceda la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferinta prevazute la art. 160.

(11) Pentru stingerea creantelor fiscale debitorii detinatori de conturi bancare pot fi urmariti prin poprire asupra conturilor bancare, prevederile alin. (4) aplicandu-se in mod corespunzator. In acest caz, o data cu comunicarea somatiei si a titlului executoriu, facuta debitorului potrivit art. 39, o copie certificata de pe acest titlu va fi comunicata bancii la care se afla deschis contul debitorului.

Despre aceasta masura va fi instiintat si debitorul.

(12) In masura in care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizarii bancii potrivit alin. (11), sumele existente, precum si cele viitoare provenite din incasarile zilnice in conturile in lei si in valuta sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizarii, respectiv de la data si ora primirii adresei de infiintare a popririi asupra disponibilitatilor banesti, bancile nu vor proceda la decontarea documentelor de plata primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, si nu vor accepta alte plati din conturile acestora pana la achitarea integrala a obligatiilor fiscale, cu exceptia sumelor necesare platii drepturilor salariale.

(13) Daca debitorul face plata in termenul prevazut in somatie, organul de executare va instiinta de indata in scris bancile pentru sistarea totala sau partiala a indisponibilizarii conturilor si retinerilor. In caz contrar banca este obligata sa procedeze conform dispozitiilor alin. (12).

(14) In situatia in care titlurile executorii nu pot fi onorate in aceeasi zi, bancile vor urmari executarea acestora din incasarile zilnice realizate in contul debitorului.

(15) Dispozitiile alin. (10) se aplica in mod corespunzator.

ARTICOLUL 139 - Executarea silita a tertului poprit

(1) Daca tertul poprit instiinteaza organul de executare ca nu datoreaza vreo suma de bani debitorului urmarit sau nu respecta dispozitiile art. 138 alin. (9)-(15), precum si in cazul in care invoca alte neregularitati in legatura cu drepturile si obligatiile partilor privind infiintarea popririi, instanta judecatoreasca in a carei raza teritoriala se afla

domiciliul sau sediul tertului poprit, la cererea organului de executare ori a altei parti interesate, pe baza probelor administrate, va pronunta mentinerea sau desfiintarea popririi.

(2) Judecata se face de urgenta si cu precadere.

(3) Pe baza hotararii de mentinere a popririi, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate incepe executarea silita a tertului poprit, in conditiile prezentului cod.

SECTIUNEA a 3-a - Executarea silita a bunurilor mobile

ARTICOLUL 140 - *Executarea silita a bunurilor mobile*

(1) Sunt supuse executarii silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu exceptiile prevazute de lege.

(2) In cazul debitorului persoana fizica nu pot fi supuse executarii silite, fiind necesare vietii si muncii debitorului, precum si familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor si la formarea profesionala, precum si cele strict necesare exercitarii profesiei sau a altei ocupatii cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfasurarii activitatii agricole, cum sunt uneltele, semintele, ingrasamintele, furajele si animalele de productie si de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului si familiei sale, precum si obiectele de cult religios, daca nu sunt mai multe de acelasi fel;

c) alimentele necesare debitorului si familiei sale pe timp de doua luni, iar daca debitorul se ocupa exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare pana la noua recolta;

d) combustibilul necesar debitorului si familiei sale pentru incalzit si pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarna;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate ingrijirii persoanelor bolnave;

f) bunurile declarate neurmaribile prin alte dispozitii legale.

(3) Bunurile debitorului persoana fizica necesare desfasurarii activitatii de comert nu sunt exceptate de la executare silita.

(4) Executarea silita a bunurilor mobile se face prin sechestrarea si valorificarea acestora, chiar daca acestea se afla la un tert. Sechestrul se instituie printr-un proces-verbal.

(5) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca masura asiguratorie nu este necesara o noua sechestrare.

(6) Executorul fiscal, la inceperea executarii silite, este obligat sa verifice daca bunurile prevazute la alin. (5) se gasesc la locul aplicarii sechestrului si daca nu au fost substituite sau degradate, precum si sa sechestreze alte bunuri ale debitorului, in cazul in care cele gasite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creantei.

(7) Bunurile nu vor fi sechestrate daca prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decat cheltuielile executarii silite.

(8) Prin sechestrul infiintat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobandeste un drept de gaj care confera acestuia in raport cu alti creditori aceleasi drepturi ca si dreptul de gaj in sensul prevederilor dreptului comun.

(9) De la data intocmirii procesului-verbal de sechestr, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cat timp dureaza executarea silita debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decat cu aprobarea data, potrivit legii, de organul competent.

Nerespectarea acestei interdictii atrage raspunderea, potrivit legii, a celui in culpa.

(10) Actele de dispozitie care ar interveni ulterior indisponibilizarii prevazute la alin. (9) sunt lovite de nulitate absoluta.

(11) In cazurile in care nu au fost luate masuri asiguratorii pentru realizarea integrala a creantei fiscale si la inceperea executarii silita se constata ca exista pericolul evident de instrainare, substituire sau sustragere de la urmarire a bunurilor urmaribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicata o data cu comunicarea somatiei.

ARTICOLUL 141 - *Procesul-verbal de sechestru*

(1) Procesul-verbal de sechestru va cuprinde:

a) denumirea organului de executare, indicarea locului, a datei si a orei cand s-a facut sechestrul;

b) numele si prenumele executorului fiscal care aplica sechestrul, numarul legitimatiei si al delegatiei;

c) numarul dosarului de executare, data si numarul de inregistrare a somatiei, precum si titlul executoriu in baza caruia se face executarea silita;

d) temeiul legal in baza caruia se face executarea silita;

e) sumele datorate pentru a caror executare silita se aplica sechestrul, inclusiv cele reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, mentionandu-se si cota acestora, precum si actul normativ in baza caruia a fost stabilita obligatia de plata;

f) numele, prenumele si domiciliul debitorului persoana fizica ori, in lipsa acestuia, ale persoanei majore ce locuieste impreuna cu debitorul sau denumirea si sediul debitorului, numele, prenumele si domiciliul altor persoane majore care au fost de fata la aplicarea sechestrului, precum si alte elemente de identificare a acestor persoane;

g) descrierea bunurilor mobile sechestrate si indicarea valorii estimative a fiecaruia, dupa aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea si individualizarea acestora, mentionandu-se starea de uzura si eventualele semne particulare ale fiecarui bun, precum si daca s-au luat masuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se afla, sau de administrare ori conservare a acestora, dupa caz;

h) mentiunea ca evaluarea se va face inaintea inceperii procedurii de valorificare, in cazul in care executorul fiscal nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesita cunostinte de specialitate;

i) mentiunea facuta de debitor privind existenta sau inexistenta unui drept de gaj, ipoteca ori privilegiu, dupa caz, constituit in favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;

j) numele, prenumele si adresa persoanei careia i s-au lasat bunurile, precum si locul de depozitare a acestora, dupa caz;

k) eventualele obiectii facute de persoanele de fata la aplicarea sechestrului;

l) mentiunea ca, in cazul in care in termen de 15 zile de la data incheierii procesului-verbal de sechestru debitorul nu plateste obligatiile fiscale, se va trece la valorificarea bunurilor sechestrate;

m) semnatura executorului fiscal care a aplicat sechestrul si a tuturor persoanelor care au fost de fata la sechestrare. Daca vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea sa semneze, executorul fiscal va mentiona aceasta imprejurare.

(2) Cate un exemplar al procesului-verbal de sechestru se preda debitorului sub semnatura sau i se comunica la domiciliul ori sediul acestuia, precum si, atunci cand este cazul, custodelui, acesta din urma semnand cu mentiunea de primire a bunurilor in pastrare.

(3) In vederea valorificarii organul de executare este obligat sa verifice daca bunurile sechestrate se gasesc la locul mentionat in procesul-verbal de sechestru, precum si daca nu au fost substituite sau degradate.

(4) Cand bunurile sechestrate gasite cu ocazia verificarii nu sunt suficiente pentru realizarea creantei fiscale, organul de executare va face investigatiile necesare pentru

identificarea si urmarirea altor bunuri ale debitorului.

(5) Daca se constata ca bunurile nu se gasesc la locul mentionat in procesul-verbal de sechestrul sau daca au fost substituite sau degradate, executorul fiscal incheie un proces-verbal de constatare. Pentru bunurile gasite cu prilejul investigatiilor efectuate conform alin. (4) se va incheia procesul-verbal de sechestrul.

(6) Daca se sechestreaza si bunuri gajate pentru garantarea creantelor altor creditor, organul de executare le va trimite si acestora cate un exemplar din procesul-verbal de sechestrul.

(7) Executorul fiscal care constata ca bunurile fac obiectul unui sechestrul anterior va consemna aceasta in procesul-verbal, la care va anexa o copie de pe procesele verbale de sechestrul respective. Prin acelasi proces-verbal executorul fiscal va declara sechestrate, cand este necesar, si alte bunuri pe care le va identifica.

(8) Bunurile inscrise in procesele verbale de sechestrul incheiate anterior se considera sechestrate si in cadrul noii executari silite.

(9) In cazul in care executorul fiscal constata ca in legatura cu bunurile sechestrate sau savarsit fapte care pot constitui infractiuni va consemna aceasta in procesul verbal de sechestrul si va sesiza de indata organele de urmarire penala competente.

ARTICOLUL 142 - Custodele

(1) Bunurile mobile sechestrate vor putea fi lasate in custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare sau de executorul fiscal, dupa caz, ori vor fi ridicate si depozitate de catre acesta. Atunci cand bunurile sunt lasate in custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii si cand se constata ca exista pericol de substituire ori de degradare, executorul fiscal poate aplica sigiliul asupra bunurilor.

(2) In cazul in care bunurile sechestrate constau in sume de bani in lei sau in valuta, titluri de valoare, obiecte din metale pretioase, pietre pretioase, obiecte de arta, colectii de valoare, acestea se ridica si se depun, cel tarziu a doua zi lucratoare, la unitatile specializate.

(3) Cel care primeste bunurile in custodie va semna procesul-verbal de sechestrul.

(4) In cazul in care custodele este o alta persoana decat debitorul sau creditorul, organul de executare ii va stabili acestuia o remuneratie tinand seama de activitatea depusa.

SECTIUNEA a 4-a - Executarea silita a bunurilor imobile

ARTICOLUL 143 - Executarea silita a bunurilor imobile

(1) Sunt supuse executarii silite bunurile imobile proprietate a debitorului.

(2) Executarea silita imobiliara se intinde de plin drept si asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevazute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmarite decat o data cu imobilul.

(3) In cazul debitorului persoana fizica nu poate fi supus executarii silite spatiul minim locuit de debitor si familia sa, stabilit in conformitate cu normele legale in vigoare.

(4) Dispozitiile alin. (3) nu sunt aplicabile in cazurile in care executarea silita se face pentru stingerea creantelor fiscale rezultate din savarsirea de infractiuni.

(5) Executorul fiscal care aplica sechestrul incheie un proces-verbal de sechestrul, dispozitiile art. 140 alin. (9) si (10) si ale art. 141 alin. (1) si (2) fiind aplicabile.

(6) Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile in temeiul alin. (5) constituie ipoteca legala.

- (7) Dreptul de ipoteca confera creditorului fiscal in raport cu alti creditori aceleasi drepturi ca si dreptul de ipoteca, in sensul prevederilor dreptului comun.
- (8) Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare care a instituit sechestrul va solicita de indata biroului de carte funciara efectuarea inscriptiei ipotecare, anexand un exemplar al procesului-verbal de sechestrul.
- (9) Biroul de carte funciara va comunica organelor de executare, la cererea acestora, celelalte drepturi reale si sarcini care greveaza imobilul urmarit, precum si titularii acestora, care vor fi instiintati de catre organul de executare si chemati la termenele fixate pentru vanzarea bunului imobil si distribuirea pretului.
- (10) Creditorii debitorului, altii decat titularii drepturilor mentionate la alin. (9), sunt obligati ca, in termen de 30 de zile de la inscrierea procesului-verbal de sechestrul al bunului imobil in evidentele de publicitate imobiliara, sa comunice in scris organului de executare titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.

ARTICOLUL 144 - *Instituirea administratorului-sechestrul*

- (1) La instituirea sechestrului si in tot cursul executarii silite, organul de executare poate numi un administrator sechestrul, daca aceasta masura este necesara pentru administrarea imobilului urmarit, a chiriilor, a arendeii si a altor venituri obtinute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apararea in litigii privind imobilul respectiv.
- (2) Administrator sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori alta persoana fizica sau juridica.
- (3) Administratorul sechestrul va consemna veniturile incasate potrivit alin. (1) la unitatile abilitate si va depune recipisa la organul de executare.
- (4) Cand administrator sechestrul este numita o alta persoana decat creditorul sau debitorul, organul de executare ii va fixa o remuneratie tinand seama de activitatea depusa.

ARTICOLUL 145 - *Suspendarea executarii silite a bunurilor imobile*

- (1) Dupa primirea procesului-verbal de sechestrul, debitorul poate solicita organului de executare, in termen de 15 zile de la comunicare, sa ii aprobe ca plata integrala a creantelor fiscale sa se faca din veniturile bunului imobil urmarit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.
- (2) De la data aprobarii cererii debitorului, executarea silita inceputa asupra bunului imobil se suspenda.
- (3) Pentru motive temeinice organul de executare poate relua executarea silita imobiliara inainte de expirarea termenului de 6 luni.
- (4) Daca debitorul persoana juridica caruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silita sau isi provoaca insolvabilitatea, se vor aplica in mod corespunzator prevederile art. 25.

SECTIUNEA a 5-a - Executarea silita a altor bunuri

ARTICOLUL 146 - *Executarea silita a fructelor neculese si a recoltelor prinse de radacini*

- (1) Executarea silita a fructelor neculese si a recoltelor prinse de radacini, care sunt ale debitorului, se efectueaza in conformitate cu prevederile prezentului cod privind bunurile imobile.
- (2) Pentru executarea silita a recoltelor si a fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentului cod privind bunurile mobile.

(3) Organul de executare va hotari, dupa caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor asa cum sunt prinse de radacini sau dupa ce vor fi culese.

ARTICOLUL 147 - Executarea silita a unui ansamblu de bunuri

(1) Bunurile mobile si/sau imobile proprietate a debitorului pot fi valorificate in ansamblu daca organul de executare apreciaza ca astfel acestea pot fi vandute in conditii mai avantajoase.

(2) Pentru executarea silita a bunurilor prevazute la alin. (1) organul de executare va proceda la sechestrarea acestora, potrivit prevederilor prezentului cod.

(3) Prevederile sectiunii a 3-a privind executarea silita a bunurilor mobile si ale sectiunii a 4-a privind executarea silita a bunurilor imobile, precum si ale art. 154 privind plata in rate se aplica in mod corespunzator.

SECTIUNEA a 6-a - Valorificarea bunurilor

ARTICOLUL 148 - Valorificarea bunurilor sechestrate

(1) In cazul in care creanta fiscala nu este stinsa in termen de 15 zile de la data incheierii procesului-verbal de sechestrare, se va proceda, fara efectuarea altei formalitati, la valorificarea bunurilor sechestrate, cu exceptia situatiilor in care, potrivit legii, s-a dispus desfiintarea sechestrului, suspendarea sau amanarea executarii silita.

(2) Pentru a realiza executarea silita cu rezultate cat mai avantajoase, tinand seama atat de interesul legitim si imediat al creditorului, cat si de drepturile si obligatiile debitorului urmarit, organul de executare va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate in una dintre modalitatile prevazute de dispozitiile legale in vigoare si care, fata de datele concrete ale cauzei, se dovedeste a fi mai eficienta.

(3) In sensul alin. (2) organul de executare competent va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate prin:

- a) intelegerea partilor;
- b) vanzare in regim de consignatie a bunurilor mobile;
- c) vanzare directa;
- d) vanzare la licitatie;
- e) alte modalitati admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitatii, agentii imobiliare sau societati de brokeraj, dupa caz.

(4) Daca au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradarii, acestea pot fi vandute in regim de urgenta.

(5) Daca din cauza unei contestatii sau a unei invoieli intre parti data, locul sau ora vanzarii directe sau la licitatie a fost schimbata de organul de executare, se vor face alte publicatii si anunturi, potrivit art. 151.

(6) Vanzarea bunurilor sechestrate se face numai catre persoane fizice sau juridice care nu au obligatii fiscale restante.

(7) In sensul alin. (6), in categoria obligatiilor fiscale restante nu se cuprind obligatiile fiscale pentru care s-au acordat, potrivit legii, reduceri, amanari sau esalonari la plata.

ARTICOLUL 149 - Valorificarea bunurilor potrivit intelegerii partilor

(1) Valorificarea bunurilor potrivit intelegerii partilor se realizeaza de debitorul insusi, cu acordul organului de executare, astfel incat sa se asigure o recuperare corespunzatoare a creantei fiscale. Debitorul este obligat sa prezinte in scris organului de executare propunerile ce i s-au facut si nivelul de acoperire a creantelor fiscale,

indicand numele si adresa potentialului cumparator, precum si termenul in care acesta din urma va achita pretul propus.

(2) Pretul propus de cumparator si acceptat de organul de executare nu poate fi mai mic decat pretul de evaluare.

(3) Organul de executare, dupa analiza propunerilor prevazute la alin. (1), va comunica aprobarea indicand termenul si contul bugetar in care pretul bunului va fi virat de cumparator.

(4) Indisponibilizarea prevazuta la art. 140 alin. (9) si (10) se ridica dupa creditarea contului bugetar mentionat la alin. (3).

ARTICOLUL 150 - Valorificarea bunurilor prin vanzare directa

(1) Valorificarea bunurilor prin vanzare directa se poate realiza in urmatoarele cazuri:

a) pentru bunurile prevazute la art. 148 alin. (4);

b) inaintea inceperii procedurii de valorificare prin licitatie, daca se recupereaza integral creanta fiscala;

c) pe parcursul procedurii de valorificare prin licitatie sau dupa finalizarea ei, daca bunul nu a fost vandut si o persoana ofera cel putin pretul de evaluare.

(2) Vanzarea directa se realizeaza prin incheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate.

(3) In cazul in care organul de executare inregistreaza in conditiile prevazute la alin.

(1) mai multe cereri, va vinde bunul persoanei care ofera cel mai mare pret fata de pretul de evaluare.

ARTICOLUL 151 - Vanzarea bunurilor la licitatie

(1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vanzare la licitatie organul de executare este obligat sa efectueze publicitatea vanzarii cu cel putin 10 zile inainte de data fixata pentru desfasurarea licitatiei.

(2) Publicitatea vanzarii se realizeaza prin afisarea anuntului privind vanzarea la sediul organului de executare, al primariei in a carei raza teritoriala se afla bunurile sechestrate, la sediul si domiciliul debitorului, la locul vanzarii, daca acesta este altul decat cel unde se afla bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vanzare, in cazul vanzarii bunurilor imobile, si prin anunturi intr-un cotidian national de larga circulatie, intr-un cotidian local, in pagina de Internet sau, dupa caz, in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a, precum si prin alte modalitati prevazute de lege.

(3) Despre data, ora si locul licitatiei vor fi instiintati si debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum si titularii drepturilor reale si ai sarcinilor care greveaza bunul urmarit.

(4) Anuntul privind vanzarea cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 38 alin.

(2), si urmatoarele:

a) numarul dosarului de executare silita;

b) bunurile care se ofera spre vanzare si descrierea lor sumara;

c) pretul de evaluare ori pretul de pornire a licitatiei, in cazul vanzarii la licitatie, pentru fiecare bun oferit spre vanzare;

d) indicarea, daca este cazul, a drepturilor reale si a privilegiilor care greveaza bunurile;

e) data, ora si locul vanzarii;

f) invitatia, pentru toti cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, sa instiinteze despre aceasta organul de executare inainte de data stabilita pentru vanzare;

g) invitatia catre toti cei interesati in cumpararea bunurilor sa se prezinte la termenul de vanzare la locul fixat in acest scop si pana la acel termen sa prezinte oferte de

cumparare;

h) mentiunea ca ofertantii sunt obligati sa depuna, in cazul vanzarii prin licitatie, pana la termenul de vanzare, o taxa de participare reprezentand 10% din pretul de pornire a licitatiei;

i) mentiunea ca toti cei interesati in cumpararea bunurilor trebuie sa prezinte dovada emisa de creditorii bugetari ca nu au obligatii fiscale restante;

j) data afisarii publicatiei de vanzare.

(5) Licitatia se tine la locul unde se afla bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare, dupa caz.

(6) Debitorul este obligat sa permita tinerea licitatiei in spatiile pe care le detine, daca sunt adecvate acestui scop.

(7) Pentru participarea la licitatie ofertantii depun, cu cel putin o zi inainte de data licitatiei, urmatoarele documente:

a) oferta de cumparare;

b) dovada platii taxei de participare, potrivit alin. (11);

c) imputernicirea persoanei care il reprezinta pe ofertant;

d) pentru persoanele juridice de nationalitate romana, copie de pe certificatul unic de inregistrare eliberat de oficiul registrului comertului;

e) pentru persoanele juridice straine, actul de inmatriculare tradus in limba romana;

f) pentru persoanele fizice romane, copie de pe actul de identitate;

g) pentru persoanele fizice straine, copie de pe pasaport;

h) dovada, emisa de creditorii fiscali, ca nu are obligatii fiscale restante.

(8) Pretul de pornire a licitatiei este pretul de evaluare pentru prima licitatie, diminuat cu 25% pentru a doua licitatie si cu 50% pentru a treia licitatie.

(9) Licitatia incepe de la cel mai mare pret din ofertele de cumparare scrise, daca acesta este superior celui prevazut la alin. (8), iar in caz contrar va incepe de la acest din urma pret.

(10) Adjudecarea se face in favoarea participantului care a oferit cel mai mare pret, dar nu mai putin decat pretul de pornire. In cazul prezentarii unui singur ofertant la licitatie, comisia poate sa il declare adjudecatar daca acesta ofera cel putin pretul de pornire a licitatiei.

(11) Taxa de participare reprezinta 10% din pretul de pornire a licitatiei si se plateste in lei la unitatea teritoriala a Trezoreriei Statului. In termen de 5 zile de la data intocmirii procesului-verbal de licitatie, organul de executare va dispune in scris restituirea taxei de participare participantilor care au depus oferte de cumparare si nu au fost declarati adjudecatari, iar in cazul adjudecarii taxa se retine in contul pretului. Taxa de participare nu se restituie ofertantilor care nu s-au prezentat la licitatie, celui care a refuzat incheierea procesului-verbal de adjudecare, precum si adjudecatarului care nu a platit pretul, retinandu-se in contul organului de executare pentru acoperirea cheltuielilor de executare silita.

ARTICOLUL 152 - Comisia de licitatie

(1) Vanzarea la licitatie a bunurilor sechestrate este organizata de o comisie.

Atributiile comisiei si competentele acesteia sunt stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

(2) La termenele fixate pentru tinerea licitatiei executorul fiscal va da citire mai intai anuntului de vanzare si apoi ofertelor scrise primite pana la data prevazuta la art. 151 alin. (7).

(3) Daca la prima licitatie nu s-au prezentat ofertanti sau nu s-a obtinut cel putin pretul de pornire al licitatiei conform art. 151 alin. (8), organul de executare va fixa un termen in cel mult 30 de zile, in vederea tinerii celei de-a doua licitatii.

- (4) In cazul in care nu s-a obtinut pretul de pornire nici la a doua licitatie ori nu s-au prezentat ofertanti, organul de executare va fixa un termen in cel mult 30 de zile, in vederea tinerii celei de-a treia licitatii.
- (5) La a treia licitatie creditorii urmaritori sau intervenienti nu pot sa adjucece bunurile oferite spre vanzare la un pret mai mic de 50% din pretul de evaluare.
- (6) Pentru fiecare termen de licitatie se va face o noua publicitate a vanzarii, conform prevederilor art. 151.
- (7) Dupa licitarea fiecarui bun se va intocmi un procesverbal privind desfasurarea si rezultatul licitatiei.
- (8) In procesul-verbal prevazut la alin. (7) se vor mentiona, pe langa elementele prevazute la art. 38 alin. (2), si urmatoarele: numele si prenumele sau denumirea cumparatorului, precum si domiciliul sau sediul acestuia; numarul dosarului de executare silita; indicarea bunurilor adjudecate, a pretului la care bunul a fost adjudecat si a taxei pe valoarea adaugata, daca este cazul; toti cei care au participat la licitatie si sumele oferite de fiecare participant, precum si, daca este cazul, mentionarea situatiilor in care vanzarea nu s-a realizat.

ARTICOLUL 153 - *Adjudecarea*

- (1) Dupa adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat sa plateasca pretul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, in lei, in numerar la o unitatea a Trezoreriei Statului sau prin decontare bancara, in cel mult 5 zile de la data adjudecarii.
- (2) Daca adjudecatarul nu plateste pretul, procedura vanzarii la licitatie se va relua in termen de 10 zile de la data adjudecarii. In acest caz, adjudecatarul este obligat sa plateasca cheltuielile prilejuite de noua licitatie si, in cazul in care pretul obtinut la noua licitatie este mai mic, diferenta de pret.
- (3) Adjudecatarul va putea sa achite la urmatoarea licitatie pretul oferit initial, caz in care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitatie.
- (4) Daca la urmatoarea licitatie bunul nu a fost vandut, fostul adjudecatar este obligat sa plateasca toate cheltuielile prilejuite de urmarirea acestuia.
- (5) Termenul prevazut la alin. (1) se aplica si in cazul valorificarii conform intelegerii partilor sau prin vanzare directa.

ARTICOLUL 154 - *Plata in rate*

- (1) In cazul vanzarii la licitatie a bunurilor imobile cumparatorii pot solicita plata pretului in rate, in cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din pretul de adjudecare a bunului imobil si cu plata unei dobanzi stabilite conform prezentului cod. Organul de executare va stabili conditiile si termenele de plata a pretului in rate.
- (2) Cumparatorul nu va putea instraina bunul imobil decat dupa plata pretului in intregime si a dobanzii stabilite.
- (3) In cazul neplatii avansului prevazut la alin. (1) dispozitiile art. 153 se aplica in mod corespunzator.
- (4) Suma reprezentand dobanda nu stinge creantele fiscale pentru care s-a inceput executarea silita si constituie venit al bugetului corespunzator creantei principale.

ARTICOLUL 155 - *Procesul-verbal de adjudecare*

- (1) In cazul vanzarii bunurilor imobile, organul de executare va incheia procesul-verbal de adjudecare, in termen de cel mult 5 zile de la plata in intregime a pretului sau a avansului prevazut la art. 154 alin. (1), daca bunul a fost vandut cu plata in rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate, transferul dreptului de

proprietate operand la data incheierii acestuia. Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil va fi trimis, in cazul vanzarii cu plata in rate, biroului de carte funciara pentru a inscrie interdictia de instrainare si grevare a bunului pana la plata integrala a pretului si a dobanzii stabilite pentru imobilul transmis, pe baza caruia se face inscrierea in cartea funciara.

(2) Procesul-verbal de adjudecare intocmit in conditiile alin. (1) va cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 38 alin. (2), si urmatoarele mentiuni:

- a) numarul dosarului de executare silita;
- b) numarul si data procesului-verbal de desfasurare a licitatiei;
- c) numele si domiciliul sau, dupa caz, denumirea si sediul cumparatorului;
- d) codul de identificare fiscala a debitorului si cumparatorului;
- e) pretul la care s-a adjudecat bunul si taxa pe valoarea adaugata, daca este cazul;
- f) modalitatea de plata a diferentei de pret in cazul in care vanzarea s-a facut cu plata in rate;
- g) datele de identificare a bunului;
- h) mentiunea ca acest document constituie titlu de proprietate si ca poate fi inregistrat in cartea funciara;
- i) mentiunea ca pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza caruia se emite titlul executoriu impotriva cumparatorului care nu plateste diferenta de pret, in cazul in care vanzarea s-a facut cu plata pretului in rate;
- j) semnatura cumparatorului sau a reprezentantului sau legal, dupa caz.

(3) In cazul in care cumparatorul caruia i s-a incuviintat plata pretului in rate nu plateste restul de pret in conditiile si la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate, in baza procesului-verbal de adjudecare care constituie titlu executoriu.

(4) In cazul vanzarii bunurilor mobile, dupa plata pretului, executorul fiscal intocmeste in termen de 5 zile un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate.

(5) Procesul-verbal de adjudecare intocmit in conditiile alin. (4) va cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 38 alin. (2), si elementele prevazute la alin. (2), din prezentul articol, cu exceptia lit. f), h) si i), precum si mentiunea ca acest document constituie titlu de proprietate.

Cate un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se va transmite organului de executare coordonator si cumparatorului.

ARTICOLUL 156 - *Reluarea procedurii de valorificare*

(1) Daca bunurile supuse executarii silita nu au putut fi valorificate prin modalitatile prevazute la art. 148, acestea vor fi restituite debitorului cu mentinerea masurii de indisponibilizare, pana la implinirea termenului de prescriptie. In cadrul acestui termen organul de executare poate relua oricand procedura de valorificare si va putea, dupa caz, sa ia masura numirii, mentinerii ori schimbarii administratorului-sechestrului ori custodelui.

(2) In cazul in care debitorii carora urma sa li se restituie bunuri potrivit alin. (1) nu se mai afla la domiciliul fiscal declarat si, in urma demersurilor intreprinse, nu au putut fi identificati, organul fiscal va proceda la instiintarea acestora, cu procedura prevazuta pentru comunicarea prin publicitate potrivit art. 39 alin. (3), ca bunul in cauza este pastrat la dispozitia proprietarului pana la implinirea unui termen de 6 luni de la data comunicarii respective, dupa care va fi valorificat potrivit dispozitiilor legale privind valorificarea bunurilor intrate in proprietatea privata a statului, daca legea nu prevede altfel.

(3) Cele aratate la alin. (2) vor fi consemnate intr-un proces-verbal intocmit de

organul fiscal.

(4) In cazul bunurilor imobile, in baza procesului-verbal prevazut la alin. (3) in conditiile legii se va sesiza instanta judecatoreasca competenta cu actiune in constatarea dreptului de proprietate privata a statului asupra bunului respectiv.

ARTICOLUL 157 - *Darea in plata*

(1) In tot cursul executarii silite asupra bunurilor imobile ale debitorului persoana juridica, inclusiv in perioada in care poate avea loc reluarea procedurii de valorificare in conditiile art. 156 alin. (1), creantele fiscale pot fi stinse, la cererea debitorului, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea in proprietatea publica a statului a bunurilor imobile supuse executarii silite.

(2) In scopul prevazut la alin. (1) organul abilitat sa efectueze procedura de executare silita, potrivit legii, va transmite cererea, impreuna cu un exemplar al dosarului de executare silita si propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finantelor publice, care va decide asupra modului de solutionare a acesteia si va dispune organului abilitat sa efectueze procedura de executare silita, incheierea procesului-verbal de trecere in proprietatea publica a statului a bunului imobil si stingerea creantei pentru care s-a inceput executarea silita.

(3) De la data depunerii cererii de catre debitor pana la data intocmirii procesului-verbal de trecere in proprietatea publica a statului, bunul imobil ramane indisponibilizat.

(4) Procesul-verbal de trecere in proprietatea publica a statului a bunului imobil constituie titlu de proprietate.

Operatiunea de transfer al dreptului de proprietate, ca efect al darii in plata, este scutita de taxa pe valoarea adaugata.

(5) Bunurile imobile trecute in proprietatea publica a statului conform alin. (1) pot fi date in administrare in conditiile legii.

(6) In cazul in care bunurile imobile trecute in proprietatea publica a statului conform prezentului cod au fost revendicate si restituite, potrivit legii, tertelor persoane, debitorul persoana juridica va fi obligat la plata sumelor stinse prin aceasta modalitate.

CAPITOLUL IX - Cheltuieli

ARTICOLUL 158 - *Cheltuieli de executare silita*

(1) Cheltuielile ocazionate cu efectuarea procedurii de executare silita sunt in sarcina debitorului.

(2) Suma cheltuielilor cu executarea silita se stabileste de organul de executare, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod, care are la baza documente privind cheltuielile efectuate.

(3) Cheltuielile de executare silita a creantelor fiscale se avanseaza de organele de executare, din bugetul acestora.

(4) Cheltuielile de executare silita care nu au la baza documente care sa ateste ca au fost efectuate in scopul executarii silite nu sunt in sarcina debitorului urmarit.

(5) Sumele recuperate in contul cheltuielilor de executare silita se fac venit la bugetul de stat.

CAPITOLUL X - Eliberarea si distribuirea sumelor realizate prin executare silita

ARTICOLUL 159 - Sumele realizate din executare silita

(1) Suma realizata in cursul procedurii de executare silita reprezinta totalitatea sumelor incasate dupa comunicarea somatiei prin orice modalitate prevazuta de prezentul cod.

(2) Creantele fiscale inscrise in titlul executoriu se sting cu sumele realizate conform alin. (1), in ordinea vechimii, mai intai creanta principala si apoi accesoriile acesteia.

(3) Daca suma ce reprezinta atat creanta fiscala, cat si cheltuielile de executare este mai mica decat suma realizata prin executare silita, cu diferenta se va proceda la compensare, potrivit art. 105, sau se restituie, la cerere, debitorului, dupa caz.

(4) Despre sumele de restituit debitorul va fi instiintat de indata.

ARTICOLUL 160 - Ordinea de distribuire

(1) In cazul in care executarea silita a fost pornita de mai multi creditori sau cand pana la eliberarea ori distribuirea sumei rezultate din executare au depus si alti creditori titlurile lor, organele prevazute la art. 126 vor proceda la distribuirea sumei potrivit urmatoarei ordini de preferinta, daca legea nu prevede altfel:

- a) creantele reprezentand cheltuielile de orice fel, facute cu urmarirea si conservarea bunurilor al caror pret se distribuie;
- b) creantele reprezentand salarii si alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite somerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru intretinerea si ingrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporara de munca, pentru prevenirea imbolnavirilor, refacerea sau intarirea sanatatii, ajutoarele de deces, acordate in cadrul asigurarilor sociale de stat, precum si creantele reprezentand obligatia de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vatamarea integritatii corporale sau a sanatatii;
- c) creantele rezultand din obligatii de intretinere, alocatii pentru copii sau de plata a altor sume periodice destinate asigurarii mijloacelor de existenta;
- d) creantele fiscale provenite din impozite, taxe, contributii si din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului trezoreriei statului, bugetului asigurarilor sociale de stat, bugetelor locale si bugetelor fondurilor speciale;
- e) creantele rezultand din imprumuturi acordate de stat;
- f) creantele reprezentand despagubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietatii publice prin fapte ilicite;
- g) creantele rezultand din imprumuturi bancare, din livrari de produse, prestari de servicii sau executari de lucrari, precum si din chirii sau arenze;
- h) creantele reprezentand amenzi cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale;
- i) alte creante.

(2) Pentru plata creantelor care au aceeasi ordine de preferinta, daca legea nu prevede altfel, suma realizata din executare se repartizeaza intre creditori proportional cu creanta fiecaruia.

ARTICOLUL 161 - Reguli privind eliberarea si distribuirea

(1) Creditorii fiscali care au un privilegiu prin efectul legii si care indeplinesc conditia de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate la distribuirea sumei rezultate

- din vanzare fata de alti creditori care au garantii reale asupra bunului respectiv.
- (2) Accesoriile creantei principale prevazute in titlul executoriu vor urma ordinea de preferinta a creantei principale.
- (3) In cazul vanzarii bunurilor grevate printr-un drept de gaj, ipoteca sau alte drepturi reale, despre care a luat cunostinta in conditiile art. 141 alin. (6) si ale art. 143 alin. (9), organul de executare este obligat sa ii instiinteze din oficiu pe creditorii in favoarea carora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea pretului.
- (4) Creditorii care nu au participat la executarea silita pot depune titlurile lor in vederea participarii la distribuirea sumelor realizate prin executare silita, numai pana la data intocmirii de catre organele de executare a procesului-verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume.
- (5) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita se va face numai dupa trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, cand organul de executare va proceda, dupa caz, la eliberarea sau distribuirea sumei, cu instiintarea partilor si a creditorilor care si-au depus titlurile.
- (6) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita se va consemna de executorul fiscal de indata intr-un proces-verbal, care se va semna de toti cei indreptatiti.
- (7) Cel nemulțumit de modul in care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita poate cere executorului fiscal sa consemneze in procesul-verbal obiectiile sale.
- (8) Dupa intocmirea procesului-verbal prevazut la alin. (6) nici un creditor nu mai este in drept sa ceara sa participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silita.

CAPITOLUL XI - Contestatia la executare silita

ARTICOLUL 162 - *Contestatia la executare silita*

- (1) Persoanele interesate pot face contestatie impotriva oricarui act de executare efectuat cu incalcarea prevederilor prezentului cod de catre organele de executare, precum si in cazul in care aceste organe refuza sa indeplineasca un act de executare in conditiile legii.
- (2) Contestatia poate fi facuta si impotriva titlului executoriu in temeiul caruia a fost pornita executarea, in cazul in care acest titlu nu este o hotarare data de o instanta judecatoreasca sau de alt organ jurisdictional si daca pentru contestarea lui nu exista o alta procedura prevazuta de lege.
- (3) Contestatia se introduce la instanta judecatoreasca competenta si se judeca in procedura de urgenta.

ARTICOLUL 163 - *Termen de contestare*

- (1) Contestatia se poate face in termen de 15 zile, sub sanctiunea decaderii, de la data cand:
- a) contestatorul a luat cunostinta de executarea ori de actul de executare pe care le contesta, din comunicarea somatiei sau din alta instiintare primita ori, in lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silita sau in alt mod;
 - b) contestatorul a luat cunostinta, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a indeplini un act de executare;

c) cel interesat a luat cunostinta, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contesta.

(2) Contestatia prin care o terta persoana pretinde ca are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmarit poate fi introdusa cel mai tarziu in termen de 15 zile dupa efectuarea executarii.

(3) Neintroducerea contestatiei in termenul prevazut la alin. (2) nu il impiedica pe cel de-al treilea sa isi realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.

ARTICOLUL 164 - *Conditii de sesizare a instantei*

(1) Contestatia la executare se face cu conditia depunerii numai de catre persoanele juridice a unei cautiuni egale cu 20% din quantumul sumei datorate, la unitatea teritoriala a Trezoreriei Statului.

(2) Dovada privind plata cautiunii prevazute la alin. (1) va insoti in mod obligatoriu contestatia debitorului, fara de care aceasta nu va putea fi inregistrata.

(3) Verificarea quantumului cautiunii se va efectua de judecatorul de serviciu la data inregistrarii cererii.

(4) Cautiunea se restituie in cazul admiterii in totalitate a contestatiei.

ARTICOLUL 165 - *Judecarea contestatiei*

(1) La judecarea contestatiei instanta va cita si organul de executare in a carui raza teritoriala se gasesc bunurile urmarite ori, in cazul executarii prin poprire, isi are sediul sau domiciliul tertul poprit.

(2) La cererea partii interesate instanta poate decide, in cadrul contestatiei la executare, asupra impartirii bunurilor pe care debitorul le detine in proprietate comuna cu alte persoane.

(3) Daca admite contestatia la executare, instanta, dupa caz, poate dispune anularea actului de executare contestat sau indreptarea acestuia, anularea ori incetarea executarii insesi, anularea sau lamurirea titlului executoriu ori efectuarea actului de executare a carui indeplinire a fost refuzata.

(4) In cazul anularii actului de executare contestat sau al incetarii executarii insesi si al anularii titlului executoriu, instanta poate dispune prin aceeasi hotarare sa i se restituie celui indreptat suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din retinerile prin poprire.

(5) In cazul respingerii contestatiei contestatorul poate fi obligat, la cererea organului de executare, la despagubiri pentru pagubele cauzate prin intarzierea executarii, iar cand contestatia a fost exercitata cu rea-credinta, el va fi obligat si la plata unei amenzi de la 500.000 lei la 10.000.000 lei.

CAPITOLUL XII - Stingerea creantelor fiscale prin alte modalitati

ARTICOLUL 166 - *Insolvabilitatea*

(1) Creantele fiscale urmarite de organele de executare pot fi scazute din evidenta acestora in cazul in care debitorul respectiv se gaseste in stare de insolvabilitate.

(2) Procedura de insolvabilitate este aplicabila in urmatoarele situatii:

a) cand debitorul nu are venituri sau bunuri urmaribile;

- b) cand dupa incetarea executarii silite pornite impotriva debitorului raman debite neachitate;
 - c) cand debitorul a disparut sau a decedat fara sa lase avere;
 - d) cand debitorul nu este gasit la ultimul domiciliu fiscal cunoscut si la acestea ori in alte locuri, unde exista indicii ca a avut avere, nu se gasesc venituri sau bunuri urmaribile;
 - e) cand, potrivit legii, debitorul persoana juridica isi inceteaza existenta si au ramas neachitate obligatii fiscale.
- (3) Prevederile alin. (2) nu se aplica in cazul in care exista succesori universali sau cu titlu universal, potrivit dreptului comun, sau exista debitori solidari potrivit art. 25.
- (4) Pentru creantele fiscale ale debitorilor declarati in stare de insolvabilitate, conducatorul organului de executare dispune scoaterea creantei din evidenta curenta si trecerea ei intr-o evidenta separata.
- (5) In cazurile in care se constata ca debitorii au dobandit venituri sau bunuri urmaribile dupa declararea starii de insolvabilitate, organele de executare vor lua masurile necesare de redebitare a sumelor si de executare silita.

ARTICOLUL 167 - *Deschiderea procedurii de reorganizare judiciara sau faliment*

- (1) Organul de executare este obligat ca pentru creantele fiscale datorate de comercianti, societati comerciale, cooperative de consum ori cooperative mestesugaresti sau persoane fizice sa ceara instantelor judecatoresti competente inceperea procedurii reorganizarii judiciare sau a falimentului, in conditiile legii.
- (2) Cererile organelor fiscale privind inceperea procedurii reorganizarii judiciare si a falimentului se vor inainta instantelor judecatoresti si sunt scutite de consemnarea vreunei cautiuni.

ARTICOLUL 168 - *Anularea creantelor fiscale*

- (1) In cazuri exceptionale, pentru motive temeinice, prin hotarare, Guvernul poate aproba anularea unor categorii de creante fiscale.
- (2) In situatiile in care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin posta, sunt mai mari decat creantele fiscale supuse executarii silite, conducatorul organului de executare poate aproba anularea debitelor respective. Cheltuielile generate de comunicarea somatiei prin posta sunt suportate de organul fiscal.
- (3) Creantele fiscale restante aflate in sold la data de 31 decembrie a anului, mai mici de 100.000 lei, se anuleaza. Anual, prin hotarare a Guvernului se stabileste plafonul creantelor fiscale care pot fi anulate.

TITLUL IX - Solutionarea contestatiilor formulate impotriva actelor administrative fiscale

CAPITOLUL I - Dreptul la contestatie

ARTICOLUL 169 - *Posibilitatea de contestare*

- (1) Impotriva titlului de creanta fiscala si impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii.
- (2) Este indreptatit la contestatie numai cel care considera ca a fost lezat in drepturile

sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere si impozitul sau taxa stabilite prin decizie de impunere se contesta numai impreuna.

(4) In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 81 alin. (1), contestatia se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.

(5) Bazele de impunere constatate separat intr-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.

ARTICOLUL 170 - *Forma si continutul contestatiei*

(1) Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se intemeiaza;

e) semnatura contestatorului sau a imputernicitului acestuia, precum si stampila in cazul persoanelor juridice.

Dovada calitatii de imputernicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii.

(2) Contestatia se depune la organul fiscal al carui act administrativ este atacat si nu este supusa taxelor de timbru.

ARTICOLUL 171 - *Termenul de depunere a contestatiei*

(1) Contestatia se va depune in termen de 30 de zile de la data comunicarii actului administrativ fiscal, sub sanctiunea decaderii.

(2) In cazul in care competenta de solutionare nu apartine organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, contestatia va fi inaintata de catre acesta, in termen de 5 zile de la inregistrare, organului de solutionare competent.

(3) In cazul in care contestatia este depusa la un organ fiscal necompetent, aceasta va fi inaintata, in termen de 5 zile de la data primirii, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(4) Daca actul administrativ fiscal nu contine elementele prevazute la art. 38 alin. (2) lit. h), contestatia poate fi depusa, in termen de 3 luni de la data comunicarii actului administrativ fiscal, organului de solutionare competent.

ARTICOLUL 172 - *Retragerea contestatiei*

(1) Contestatia poate fi retrasa de contestator pana la solutionarea acesteia. Organul de solutionare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renuntarea la contestatie.

(2) Prin retragerea contestatiei nu se pierde dreptul de a se inainta o noua contestatie in interiorul termenului general de depunere a acesteia.

CAPITOLUL II - Competenta de solutionare a contestatiilor.

Decizia de solutionare

ARTICOLUL 173 - *Organul competent*

(1) Contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala se solutioneaza dupa cum urmeaza:

a) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 5 miliarde lei, se solutioneaza de catre organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatorii sunt inregistrati ca platitori de impozite si taxe;

b) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, accesoriile acestora, al caror quantum este de 5 miliarde lei sau mai mare, precum si cele formulate impotriva actelor emise de organe centrale se solutioneaza de catre organe competente de solutionare constituite la nivel central.

(2) Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.

(3) Quantumul sumelor prevazute la alin. (1) se actualizeaza prin hotarare a Guvernului.

ARTICOLUL 174 - *Decizia de solutionare*

(1) In solutionarea contestatiei, organul competent se pronunta prin decizie.

(2) Decizia emisa in solutionarea contestatiei este definitiva in sistemul cailor administrative de atac.

ARTICOLUL 175 - *Forma si continutul deciziei de solutionare a contestatiei*

(1) Decizia de solutionare a contestatiei se emite in forma scrisa si va cuprinde: preambulul, considerentele si dispozitivul.

(2) Preambulul cuprinde: denumirea organului investit cu solutionarea, numele sau denumirea contestatorului, domiciliul fiscal al acestuia, numarul de inregistrare a contestatiei la organul de solutionare competent, obiectul cauzei, precum si sinteza sustinerilor partilor atunci cand organul competent de solutionare a contestatiei nu este organul emitent al actului atacat.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt si de drept care au format convingerea organului de solutionare competent in emiterea deciziei.

(4) Dispozitivul cuprinde solutia pronuntata, calea de atac, termenul in care aceasta poate fi exercitata si instanta competenta.

(5) Decizia se semneaza de catre conducatorul directiei generale, directorul general al organului competent constituit la nivel central, conducatorul organului fiscal emitent al actului administrativ atacat sau de inlocuitorii acestora, dupa caz.

CAPITOLUL III - Dispozitii procedurale

ARTICOLUL 176 - *Introducerea altor persoane in procedura de solutionare*

(1) Organul de solutionare competent poate introduce, din oficiu sau la cerere, in solutionarea contestatiei, dupa caz, alte persoane ale caror interese juridice de natura fiscala sunt afectate in urma emiterii deciziei de solutionare a contestatiei. Inainte de introducerea altor persoane, contestatorul va fi ascultat conform art. 7.

(2) Persoanele care participa la realizarea venitului in sensul art. 169 alin. (4) si nu au inaintat contestatie vor fi introduse din oficiu.

(3) Persoanei introduse in procedura de contestatie i se vor comunica toate cererile si declaratiile celorlalte parti.

Aceasta persoana are drepturile si obligatiile partilor rezultate din raportul de drept fiscal ce formeaza obiectul contestatiei si are dreptul sa inainteze propriile sale cereri.

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila referitoare la interventia fortata si voluntara sunt aplicabile.

ARTICOLUL 177 - *Solutionarea contestatiei*

(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.

(2) Organul de solutionare competent pentru lamurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al directiilor de specialitate din minister sau al altor institutii si autoritati.

(3) Prin solutionarea contestatiei nu se poate crea o situatie mai grea contestatorului in propria cale de atac.

(4) Contestatorul, intervenientii sau imputernicitii acestora pot sa depuna probe noi in sustinerea cauzei. In aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.

(5) Organul de solutionare competent se va pronunta mai intai asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar cand se constata ca acestea sunt intemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

ARTICOLUL 178 - *Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa*

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa;

b) solutionarea cauzei depinde, in tot sau in parte, de existenta sau inexistenta unui drept care face obiectul unei alte judecati.

(2) Organul de solutionare competent poate suspenda procedura, la cerere, daca sunt motive intemeiate.

(3) Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea.

ARTICOLUL 179 - *Suspendarea executarii actului administrativ fiscal*

- (1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.
- (2) Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat pana la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificata a contestatorului.
- (3) Daca se suspenda executarea unei decizii referitoare la baza de impunere, atunci se va suspenda si executarea deciziei de impunere ulterioare.
- (4) Organele de solutionare pot dispune instituirea masurilor asiguratorii de catre organul fiscal competent in conditiile prezentului cod.

CAPITOLUL IV - Solutii asupra contestatiei

ARTICOLUL 180 - *Solutii asupra contestatiei*

- (1) Prin decizie contestatia va putea fi admisa, in totalitate sau in parte, ori respinsa.
- (2) In cazul admiterii contestatiei se decide, dupa caz, anulara totala sau partiala a actului atacat.
- (3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.
- (4) Prin decizie se poate suspenda solutionarea cauzei, in conditiile prevazute de art. 178.

ARTICOLUL 181 - *Respingerea contestatiei pentru neindeplinirea conditiilor procedurale*

- (1) Daca organul de solutionare competent constata neindeplinirea unei conditii procedurale, contestatia va fi respinsa fara a se proceda la analiza pe fond a cauzei.
- (2) Contestatia nu poate fi respinsa daca poarta o denumire gresita.

ARTICOLUL 182 - *Comunicarea deciziei si calea de atac*

- (1) Decizia privind solutionarea contestatiei se comunica contestatorului, persoanelor introduse, in conditiile art. 39, precum si organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.
- (2) Deciziile emise in solutionarea contestatiilor pot fi atacate la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta.

TITLUL X - Sanctiuni

ARTICOLUL 183 - *Contraventii*

- (1) Constituie contraventii urmatoarele fapte:
 - a) nedepunerea la termenele prevazute de lege a declaratiilor de inregistrare fiscala sau de mentiuni;
 - b) nedepunerea la termenele prevazute de lege a declaratiilor fiscale, in conditiile art.

73;

- c) nerespectarea obligatiilor prevazute la art. 49 si art. 50 alin. (2);
- d) nerespectarea obligatiei prevazute la art. 96 alin. (7);
- e) neaducerea la indeplinire a masurilor stabilite potrivit art. 96 alin. (8);
- f) nerespectarea obligatiei inscrierii codului de identificare fiscala pe documente, potrivit art. 65 alin. (1);
- g) nerespectarea de catre platitorii de salarii si venituri asimilate salariilor a obligatiilor privind completarea si pastrarea fiselor fiscale;
- h) neindeplinirea obligatiilor privind transmiterea la organul fiscal competent sau, dupa caz, la tertele persoane a formularelor si documentelor prevazute de legea fiscala, altele decat declaratiile fiscale si declaratiile de inregistrare fiscala sau de mentiuni;
- i) nerespectarea de catre banci a obligatiilor privind furnizarea informatiilor si a obligatiilor de decontare prevazute de prezentul cod;
- j) nerespectarea obligatiilor ce-i revin tertului poprit, potrivit prezentului cod;
- k) nerespectarea obligatiei de comunicare prevazute la art. 143 alin. (9).

(2) Contravenitiile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza astfel:

- a) cu amenda de la 15.000.000 lei la 30.000.000 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. c);
- b) cu amenda de la 500.000 lei la 5.000.000 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 5.000.000 lei la 25.000.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. d);
- c) cu amenda de la 5.000.000 lei la 15.000.000 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. e);
- d) cu amenda de la 500.000 lei la 15.000.000 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 5.000.000 lei la 100.000.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. a), b), f)-k).

(3) In cazul persoanelor fizice nedepunerea la termenele prevazute de lege a declaratiilor de venit constituie contravenitie si se sanctioneaza cu amenda de la 100.000 lei la 1.000.000 lei.

ARTICOLUL 184 - *Constatarea contravenitiilor si aplicarea sanctiunilor*

Constatarea contravenitiilor si aplicarea sanctiunilor se fac de catre organele fiscale competente.

ARTICOLUL 185 - *Actualizarea sumei amenzilor*

Limitele amenzilor contravenitionale prevazute in prezentul cod pot fi actualizate anual, in functie de evolutia ratei inflatiei, prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Finantelor Publice.

ARTICOLUL 186 - *Dispozitii aplicabile*

Dispozitiile prezentului titlu se completeaza cu dispozitiile legale referitoare la regimul juridic al contravenitiilor.

TITLUL XI - *Dispozitii tranzitorii si finale*

ARTICOLUL 187 - *Dispozitii privind functionarii publici din cadrul organelor fiscale*

(1) In exercitarea atributiilor de serviciu functionarii publici din cadrul organelor fiscale sunt investiti cu exercitiul autoritatii publice si beneficiaza de protectie potrivit legii.

(2) Ministerul Finantelor Publice poate constitui fonduri pentru acordarea de stimulente personalului din aparatul propriu si din unitatile subordonate, dupa caz, prin retinerea unei cote de 5% din sumele incasate prin executare silita potrivit prevederilor prezentului cod, din sumele incasate in cadrul procedurii de reorganizare judiciara si faliment, precum si din surse reglementate prin alte acte normative.

(3) Sistemul de acordare a stimulentei pentru personalul din aparatul propriu si din unitatile subordonate Ministerului Finantelor Publice, care desfasoara activitatile prevazute la alin. (2), va fi stabilit similar sistemului de salarizare pentru personalul bugetar si va fi aprobat prin ordin al ministrului finantelor publice.

ARTICOLUL 188 - *Acte normative de aplicare*

(1) In aplicarea prezentului cod Guvernul adopta norme metodologice de aplicare.

(2) Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora, privind creantele fiscale, se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice.

(3) Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora, pentru administrarea impozitelor si taxelor locale, se aproba prin ordin comun al ministrului administratiei si internelor si ministrului finantelor publice.

ARTICOLUL 189 - *Scutirea organelor fiscale de plata taxelor*

Organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane sau cautiuni pentru cererile, actiunile si orice alte masuri pe care le indeplinesc in vederea administrarii creantelor fiscale.

ARTICOLUL 190 - *Inscrierea creantelor la Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare*

Pentru creantele bugetare administrate de Ministerul Finantelor Publice, acesta este autorizat ca operator care, prin unitatile sale teritoriale ca agenti imputerniciti, sa inscrie creantele cuprinse in titluri executorii la Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare.

ARTICOLUL 191 - *Dispozitii privind termenele*

(1) Cererile depuse de catre contribuabil potrivit prezentului cod se solutioneaza de catre organul fiscal, in termen de 45 de zile de la inregistrare, cu exceptia cazurilor in care prin lege se prevede altfel.

(2) In situatiile in care, pentru solutionarea cererii, sunt necesare informatii suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungeste cu perioada cuprinsa intre data solicitarii si data primirii informatiilor solicitate.

(3) Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga.

ARTICOLUL 192 - *Confiscari*

(1) Confiscarile dispuse potrivit legii se duc la indeplinire de catre organele care au dispus confiscarea.

Confiscările dispuse de procurori sau de instanțele de judecată se duc la îndeplinire de către organele competente ale Ministerului Administrației și Internelor, iar valorificarea se face de organele competente ale Ministerului Finanțelor Publice, conform legii.

(2) Sumele confiscate, precum și cele realizate din valorificarea bunurilor confiscate, mai puțin cheltuielile impuse de ducerea la îndeplinire și de valorificare, se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, după caz, conform legii.

ARTICOLUL 193 - *Dispoziții tranzitorii privind înregistrarea fiscală*

(1) Persoanele prevăzute la art. 63 alin. (4), care sunt deja înregistrate, au obligația de a depune declarația de înregistrare fiscală în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

(2) Codurile de identificare fiscală și certificatele de înregistrare fiscală atribuite anterior intrării în vigoare a prezentului cod rămân valabile.

(3) Persoanele înregistrate în registrul contribuabililor la data intrării în vigoare a prezentului cod, al căror domiciliu fiscal diferă de sediul social, în cazul persoanelor juridice, sau de domiciliu, în cazul persoanelor fizice, după caz, au obligația de a depune declarația de înregistrare fiscală în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului cod. În caz contrar se consideră valabil ca domiciliu fiscal ultimul domiciliu sau sediu declarat.

ARTICOLUL 194 - *Dispoziții tranzitorii privind soluționarea cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată*

Cererile de rambursare a taxei pe valoarea adăugată, depuse potrivit legii privind taxa pe valoarea adăugată și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentului cod, se soluționează potrivit reglementărilor în temeiul cărora au fost depuse.

ARTICOLUL 195 - *Dispoziții tranzitorii privind inspectia fiscală*

Inspectiile fiscale începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod se vor continua potrivit procedurii existente la data când au fost începute. În aceste condiții, măsurile dispuse prin procesul-verbal de control au valoare de act administrativ fiscal.

ARTICOLUL 196 - *Dispoziții tranzitorii privind soluționarea contestațiilor*

Contestațiile depuse înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod se soluționează potrivit procedurii administrativ-jurisdicționale existente la data depunerii contestației.

ARTICOLUL 197 - *Dispoziții tranzitorii privind executarea silită*

Execuțiile silită, în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod, se continua potrivit dispozițiilor acestuia, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.

ARTICOLUL 198 - *Intrarea în vigoare*

Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2004.

Dispozițiile titlului X Sancțiuni intră în vigoare la data de 10 ianuarie 2004.

ARTICOLUL 199 - *Conflictul temporal al actelor normative*

Reglementarile emise in temeiul ordonantelor si ordonantelor de urgenta prevazute la art. 200 raman aplicabile pana la data aprobarii actelor normative de aplicare a prezentului cod, prevazute la art. 188, in masura in care nu contravin prevederilor acestuia.

ARTICOLUL 200 - *Abrogari*

La data intrarii in vigoare a prezentului cod **se abroga**:

- a) **O.G. 82/1998** privind inregistrarea fiscala a platitorilor de impozite si taxe, republicata in M.Of. 712 din 1 octombrie 2002, cu modificarile si completarile ulterioare;
- b) **O.G. 68/1997** privind procedura de intocmire si depunere a declaratiilor de impozite si taxe, republicata in M.Of. 121 din 24 martie 1999, cu modificarile si completarile ulterioare;
- c) **O.G. 61/2002** privind colectarea creantelor bugetare, republicata in M.Of. 582 din 14 august 2003, cu modificarile si completarile ulterioare, cu exceptia art. 152;
- d) **O.G. 70/1997** privind controlul fiscal, publicata in M.Of. 227 din 30 august 1997, aprobata cu modificari si completari prin Legea 64/1999, cu modificarile si completarile ulterioare;
- e) **O.U.G. 13/2001** privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, publicata in M.Of. 62 din 6 februarie 2001, aprobata cu modificari si completari prin Legea 506/2001, cu modificarile si completarile ulterioare;
- f) **O.G. 39/2003** privind procedurile de administrare a creantelor bugetelor locale, publicata in M.Of. 66 din 2 februarie 2003, aprobata cu modificari si completari prin Legea 358/2003.